

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΒ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 145 - ΤΙΜΗ, 0,015 ΕΥΡΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΔΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 1603, ΛΑΡΙΣΑ - ΜΑΙΟΣ 2009

ΑΣ ΚΛΑΥΣΩΜΕΝ ...

ΤΟΥ ΣΤΥΛ. ΛΑΓΟΥΡΟΥ

• **Ας κλαύσωμεν** για το κατόντημα του ορθόδοξου Έθνους μας. Όπως το κατόντησαν οι εκκλησιομάχοι μητρώοι «έλληνες» πολιτικοί, επικίνδυνοι αρνητές και αχάριστοι επιλήθμονες της Μητέρας Εκκλησίας.

Λουσάλειοι στρατευμένοι εχθροί της παραδόσεως, της Ιστορίας του Πολιτισμού, των αξιών της ζωής. Υπονομευτές όλων των μικρών και μεγάλων σταθερών αρετών που συντήρησαν το ήθος, την πίστη, την αξιοπρέπεια και την υπερηφάνεια του λαού μας, σε καιρούς δουλείας και ελευθερίας. Αχαλίνωτοι, ξενόδοιοι εραστές ξένων κέντρων, αλλότριων και βάρβαρων «πολιτισμών», κινούν τα πάντα για να αλλοτριώσουν τις συνειδήσεις και να τις χειραγωγήσουν στον όλεθρο της Νέας Εποχής και στην καταστροφή της Παγκοσμιοποίησης.

• **Ας κλαύσωμεν** για την επιχειρούμενη εθνοκάθαρση από ξένα κέντρα και την αλλοίωση του εθνικού και ορθόδοξου φρονήματος του έθνους των ελλήνων, από αργυρώνητους και εξωνημένους «έλληνες» που καλύπτουν, υποθάλλουν και αποθρασύνουν επιτυχώς τα στίφη των ποικιλώνυμων μουσουλμάνων «μεταναστών» και εισαγόμενων κακοποιών, βάρβαρων και διαθέσεων εχθρικών, που εγκαθίστανται μόνιμα στη χώρα, εκποτίζοντας σιγά και σταθερά, μεταβάλλοντας τους Έλληνες σε «μειονότητα», (νέο Κόσσοβο) ξένους στην πατρίδα μας, και στο σπίτι μας. (άρθρο Θεοδ. Κατσανέβα).

• **Ας κλαύσωμεν** για τα αμετανόητα σκάνδαλα, απιμώρητα αλλά και επίμονα επαναλαμβανόμενα, από ανώτατα και ανώτερα κλιμάκια ρασοφόρων που το άνανδρο «ήθος» τους και οι απαράδεκτες συμπεριφορές τους, καμιά σχέση δεν έχουν με την Αγία και Ανώμνητη Ορθόδοξη Εκκλησία μας.

• **Ας κλαύσωμεν** για το θλιβερό θέαμα χαμογελαστών και επαναπαυμένων λαμπροστόλιων «αρχιεπιστοπάδων» και όχι μόνον, που σουλατσάρουν σε διαβηρσκειακά και παναιρετικά φόρουμ προδίδοντας, ηθελημένα ή αθέλητα, το πάντιμο και εσταυρωμένο σώμα της φιλάτης Ορθοδοξίας... Ατομα ύποπτα και ακατάλληλα για να ορθοτομήσουν δήθεν τον «Λόγον της Αληθείας», περιφέρουν το ευτελές σαρκίον τους από πρωτεύουσα σε πρωτεύουσα για να «διαλεχθούν» με τις παγίδες που στήνουν το πονηρόν παπικόν κράτος και το σαρωτικό κατεστημένο των προτεσταντικών και σιωνιστικών παραφάδων.

• **Ας κλαύσωμεν** τέλος για την ανοχή, την αδράνεια και τον ολέθριο εφησυχασμό ημών των «χριστιανών» (!) Καλοβολεμένοι και περιχαρακωμένοι, αυτάρεσκοι, μέσα σε ευχάριστες γυάλινες οργανώσεις, συλλόγους, και άλλες «ομάδες», που, αν δεν υποβλέπει η μία την άλλη, πάντως ο Χριστός είναι «μόνον» δικός μας και η «σωτηρία» μας δεν περνά συλλογικά μέσα από τον «πλησίον» αλλά ατομικά από τους δικούς μας «αποδεκατισμούς», δεν βλέπουμε, ούτε υποψιαζόμαστε τα αστραπόβροντα του τυφώνα που έρχεται να μας σαρώσει... πολύ γρήγορα... όλους μαζί...

• Μήπως είναι καιρός, «και νυν εστί», να «τηρήσουμε», τουλάχιστον εμείς οι «χριστιανοί», τον λόγον του Χριστού «ίνα πάντες έν ώσι» (Ιω. ιζ' 21), και ομόφρονες να αντιδράσουμε, στους ενδογενείς και αλλογενείς σχεδιασμούς καταλύσεως του ελληνορθόδοξου έθνους μας; Ο εχθρός είναι κοινός...

ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔ. «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»

«Η Πόλις εάλω»

Κάθε χρόνο, στις 29 του Μάη, ο νους κάθε Έλληνα ανατρέχει στο παρελθόν τότε (1453 μ.Χ.), που πολυάριθμοί Τούρκοι, με αρχηγό τους τον Μωάμεθ Β' εξαπέλυσαν την τελευταία τους επίθεση κατά της βασιλεύουσας και έγιναν κύριοι της μοναδικής σε πλούτο, ομορφιά, πολιτισμό και ιστορικό μεγαλείο Πόλις.

Τα πάντα ανατράπηκαν. Η βαρβαρότητα διαδέχτηκε τον πολιτισμό το σκοτάδι το φως η στασιμότητα την πρόοδο ο εξανδραποδισμός την ελευθερία ο μωαμεθανισμός τον χριστιανισμό. Παντού κυριάρχησε «πικρής σκλαβιάς χειροπιαστό σκοτάδι». Σκοτάδι που,

για τετρακόσια (400) χρόνια, επέβαλε στο ορθόδοξο χριστιανικό γένος των Ελλήνων ο βάρβαρος, κενόδοξος και ονειροπόλος κατακτητής.

Πολλά υπήρξαν τα αίτια αυτής της πτώσης. Το σπουδαιότερο, κατά τη γνώμη μας, υπήρξε ο **πθικός ξεπεσμός**, κυρίως, των βυζαντινών αρχόντων, όπως βεβαίωσε ο ίδιος ο Θεός - κατά την παράδοση - με την αποκάλυψη, δια μέσου χριστιανού ασκητή, οράματος που έβλεπε ο σουλτάνος κάθε απόγευμα από τον εξώστη των ανακτόρων, ατενίζοντας μια τεράστια παλάμη να κινείται πάνω από το Βόσπορο. Είχε καυχηθεί ο Μωάμεθ

για την ικανότητά του, η οποία όπως πίστευε, τον οδήγησε στη φανταστική αυτή νίκη.

Για να του αποδείξει όμως ότι η άλωση της Πόλις δεν ήταν αποτέλεσμα της δικής του ικανότητας αλλά έργο, του, κατά παραχώρηση, θελήματος, του μόνου αληθινού Θεού, του Χριστού, του παρουσίασε το όραμα της μετακινούμενης παλάμης, εννοώντας - όπως του αποκάλυψε ο παραπάνω ασκητής -, **ότι δε θα κυριεύε την Πόλη αν ανάμεσα στους υπερασπίδες υπήρχαν πέντε αληθινοί χριστιανοί.**

Πολλά τα διδάγματα, αναγνώστη μας, που βγαίνουν από το ιστορικό αυτό γεγονός. Και θα αποτελέσουν τα παθήματα αυτά μαθήματα, αν δεν αφήσουμε να ξεθωριάσουν τα διάφορα συμβάντα στη ζωή μας, αλλά τα διατηρήσουμε νωπά, εύληπτα και αφομοιώσιμα. Δυστυχώς όμως, και στο χώρο των χριστιανών, ελάχιστοι είναι εκείνοι που επηρεάζονται ευμενώς και ωφελούνται απ' αυτά. Αυτό συμβαίνει διότι εξωτερικά εμφανίζονται πιστεύοντες, ενώ εσωτερικά ειδωλολατρών, απιστούν, υποκρίνονται τον ευλαβή διότι μοναδικός θεός τους είναι ο εαυτός τους, το «εγώ» τους.

Η ιστορία, μετά την άλωση της Πόλις, κατέγραψε πολλές παλιές και νεότερες αλώσεις που δεν πραγματοποιήθηκαν από αλλόθρησκους και βάρβαρους, αλλά

συνέχεια στη σελ. 5

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

του Γεώργ. Κ. Παπαζέτη

«Ού δε το Πνεύμα Κυρίου, εκεί ελευθερία»
(Απ. Παύλος: 2 Κορ. 3, 17)

Η λέξη **απελευθέρωση** έχασε στις μέρες μας το εννοιολογικό της περιεχόμενο. Οι «σύγχρονοι» άνθρωποι, όταν μιλούν για απελευθέρωση, δεν εννοούν την απαλλαγί από ζυγούς, που επιβάλλουν αλαζόνες «πορθητές», ή αδιάτακτοι δικτάτορες ολοκληρωτικών καθεστώτων. Δεν εννοούν την απαγκίστρωση από τις δυνάμεις του κακού, από τις ποικίλες διαστροφές μιας αχαλίνωτης ακολασίας, από το ψέμα, την απάτη, το έγκλημα, τις αδικίες, και γενικά την απαγκίστρωση από την αμαρτία, από τη δουλεία του σατανά.

Οι «σύγχρονοι» άνθρωποι, ζαλισμένοι από τα κηρύγματα της αθεΐας, του μηδενισμού και πανσεξουαλισμού, όταν μιλούν για απελευθέρωση, εννοούν το εντελώς αντίθετο. Εννοούν την απαγκίστρωση από την πίστη και ελπίδα στον Θεό, από την Εκκλησία του Χριστού, από την Κατήχηση, από τη σωφροσύνη και αγνότητα, από την αρετή και αγιότητα. Και διατείνονται με κομπασμό ότι η υποταγή στις αξίες αυτές σημαίνει οπισθοδρομία, σκοταδισμό, δουλικότητα, **«ανελευθερία».**

Αν τώρα οι άνθρωποι και μάλιστα οι νέοι γίνονται ελεύθεροι χωρίς πίστη και ελπίδα στον Θεό, χωρίς ηθικούς φραγμούς, κι αν η ζωή προάγεται χωρίς σκοπό και νόημα,

χωρίς ιδανικά, χωρίς πνευματική καλλιέργεια, χωρίς σεβασμό προς τους άλλους, αυτό φαίνεται καθαρά από τα καθημερινά αστυνομικά δελτία και τα ανατριχιαστικά ρεπορτάζ στον έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο. Ποτέ άλλοτε δεν παρατηρήθηκε τόσο έξαρση των αφροδίσων νοσημάτων με αποκορύφωμα την μίστιγα του έιτζ. Ποτέ άλλοτε δεν παρατηρήθηκε τόσο έξαρση του εγκλήματος, της διακίνησης ναρκωτικών, της ένοπλης ληστείας, της κλοπής, της απάτης, και γενικά του πολύμορφου κακού, της αμαρτίας. Κινδυνεύει σήμερα η δόλια Πατρίδα μας να γίνει **«σπίλιον ληστών» (Ματθ. 21, 13),** αναρχικών, κουκουλοφόρων, διαρρηκτών, απατεώνων, λαθρεμπόρων, αντεξουσιαστών και μηδενιστών αδιάτακτων, χωρίς ηθικές αναστολές, χωρίς έλεος. Ποτέ άλλοτε δεν είχαμε τόσες βίαιες και σε έκταση καταστροφές πανεπιστημιακών αιθουσών και γραφείων, σχολικών κτιρίων, τραπεζών, καταστημάτων, αυτοκινήτων, περιπολικών της αστυνομίας, σηματοδοτών και άλλων. **Ποτέ άλλοτε δεν είχαμε τέτοιες θρασύτατες προκλήσεις, που έφτασαν μέχρι και τις βεβλώσεις και εμπρησμούς Ιερών Ναών.**

Για μας όλη αυτή η δαιμονισμένη κοινωνική αναταραχή, που τρώμαξε το Πανελλήνιο τον περασμένο Δεκέμβριο (2008) και εξακολουθεί να το τρομάζει και τώρα (2009), δημιουργώντας σ' όλους τους φιλήσυχους και νομοταγείς πολίτες

έντονο το αίσθημα της ανασφάλειας, είναι καρπός της αθεΐας, της απιστίας στην ύπαρξη του Θεού και στην αθανασία του ανθρώπου.

Το τί σημαίνει για τον κάθε λαό η απιστία στην ύπαρξη του Θεού και στην αθανασία του ανθρώπου, το είπε προφητικά πριν από πολλά χρόνια ο επιφανής ρώσος λογοτέχνης Ντοστογιέφσκι στο έργο του «**Αδελφοί Καραμάζοφ**» με το στόμα του ήρωά του Ιβάν. Ας τον ακούσουμε: **«Αν γκρεμίστε στον άνθρωπο την πίστη προς την αθανασία του και προς τον Θεό, όχι μονάχα θα στερείται μέσα του η αγάπη, αλλά και η δύναμη να συνεχίσει την ζωή του στον κόσμο. Κι ακόμα, ότι τίποτα δεν θα είναι τότε ανήθικο, ότι θα επιτρέπονται όλα, ως κι αυτή η ίδια η ανθρωποφαγία».** Και σ' άλλο σημείο ο Ντοστογιέφσκι αποφαίνεται κατηγορηματικά με το στόμα του στάρετς π. Ζώισμου: **«Όποιος δεν πιστεύει στον Θεό, δεν πιστεύει και στον λαό του... Χωρίς τον λόγο του Θεού, ο λαός θα καταστραφεί, γιατί η ψυχή διψάει γι' αυτόν τον λόγο και για κάθε ανώτερη ιδέα»** (Ντοστογιέφσκι, «**Αδελφοί Καραμάζοφ**», μτφρ. Σ.Π., Διεθνείς Εκδόσεις Δελή Χρ. Αθήνα, σ.65 και σ.287).

Κι είχε δίκαιο ο Ντοστογιέφσκι. Ποιός νουνεχής άνθρωπος δεν θα προσυπο-

συνέχεια στη σελ. 2

συνέχεια από την 1η σελίδα

γράφει τον βαρυσήμαντο αυτόν λόγο του, ο οποίος ερμηνεύει κάλλιστα τα όσα είπε ο θεάνθρωπος Κύριος στους μαθητές Του για τον εαυτό Του; Τους είπε συγκεκριμένα: «Εγώ ειμί η άμπελος, υμείς τα κλήματα. Ο μένων εν εμοί καγών εν αυτό, ούτος φέρει καρπόν πολύν, ότι χωρίς εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν. Εάν μη τις μείνη εν εμοί, εβλήθη έξω ως το κλήμα και εξηράνθη, και συνάγουσιν αυτό και εις το πυρ βάλλουσι, και καίεται» (Ιω. 15, 5-6).

Όπως μαρτυρεί η Ιστορία, ο άνθρωπος χωρίς Θεό εξαγριώνεται. Γίνεται θηρίο ανήμερο, καλαστής και ανθρωποκτόνος, γίνεται όντως δαιμονική ύπαρξη, ένας αξιοθρήντος Γεργεσπόνος. Μισεί θανάσιμα τη Δημοκρατία, κάθε Αρχή και Εξουσία, τον διάλογο, τον πολιτισμό, τη δημιουργία, το δίκαιο και αληθινό, τον άνθρωπο, τον Θεό. Παραμένει σ' όλη του τη ζωή ένας σκοτεινός «υπάνθρωπος», που αγωνίζεται «αντεξουσιαστικά» να γκρεμίσει τον Θεό από τον θρόνο Του, και κάθε Αρχή και Εξουσία στη γη. Επαγγέλμά του και φλάμπουρο είναι η αναρχία με στόχο του την οπώρα του φόβου, της τρομοκρατίας και της ηθικής αποχαλίνωσης. Ότι ακριβώς έλεγε ο Λένιν σε μια συνομιλία του, που είχε στη Γενεύη με τον Dr. Vladimir Korstovetz: «Τελικά θα πετύχουμε. Θα εμβάλουμε τον φόβο και την τρομοκρατία στις καρδιές των εχθρών μας». Κι ο Dr. Korstovetz τον ρώτησε: «Τον φόβο και την τρομοκρατία»; Κι ο Λένιν απάντησε: «Μάλιστα. Ο φόβος, η τρομοκρατία, ο φθόνος, η πείνα, το σεξ – όλα τα πρωτόγονα ένστικτα του ανθρώπου – είναι τα κύρια όπλα μας, οι ισχυροί σύμμαχοί μας, και όταν αυτά τα χρησιμοποιήσουμε κατά τρόπο συστηματικό και οργανωμένο, το μέλλον θα είναι δικό μας» (Βλ. Νικ. Π. Βασιλειάδης, «Ο Μαρξισμός και οι νέοι», Εκδ. «ο Σωτήρ», Αθήναι 1997, σ. 47-48).

Κι αυτά, που έλεγε ο άθεος Λένιν τα εννοούσε πραγματικά. Όταν στις 25 Οκτωβρίου του 1917 κατέλαβε πραξικοπηματικά την εξουσία, άρχισε αμέσως να ενσπείρει τον τρόμο και την τρομοκρατία στους αντιπάλους του (ομάδα Κερένσκυ), στους «αντιφρονούντες», στην ρωσική κοινωνία, στην Εκκλησία. Αυτόν τον τρόπο και την τρομοκρατία είχε ενσπείρει αργότερα στη Ρωσία και ο Στάλιν και οι διάδοχοί του. Τα μέτρα, που πήραν όλοι τους, ήταν σκληρά και απάνθρωπα. Η ιστορική έρευνα καταγράφει μαζικής μορφής εκτελέσεις αντιπάλων, «αντιφρονούντων», κληρικών όλων των βαθμών και πιστών, εκτοπίσεις σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, εγκλεισμό σε ειδικά ψυχιατρεία, όπου οι «ανεπιθύμητοι» με φάρμακα έχαναν την προσωπικότητά τους. Γίνονταν ερείπια ψυχικά και σωματικά, όπως ο π. Dimitri Doudko.

Ο ρώσος διανοητής Σολζενίτσιν, που δοκίμασε προσωπικά το στρατόπεδο συγκέντρωσης, ανεβάζει τα θύματα της αθεϊστικής δικτατορίας του Λένιν, του Στάλιν και των διαδόχων τους (από το 1917 μέχρι το 1970) στα 66.000.000. Στο αποκαλυπτικό βιβλίο του, που κυκλοφόρησε για πρώτη φορά στη Δύση το 1973 με τον τίτλο «Αρχιπέλαγος Γκουλάγκ» δίνει αυτή την συγκλονιστική μαρτυρία με κάθε λεπτομέρεια.

Αλλά και η μαρτυρία της κόρης του Στάλιν Σβετλάνας Αλλιλουγιέβα είναι

αποκαλυπτική και συγκλονιστική. Στο βιβλίο της, που κυκλοφόρησε στη Δύση στα αγγλικά το 1969 με τον τίτλο «Μόνο ένας χρόνος», κάνει λόγο για τον εαυτό της, για τον πατέρα της, για το καθεστώς στη Ρωσία. – Για τον εαυτό της γράφει τα εξής: «Είχα μεγαλώσει σε οικογένεια, όπου ποτέ δεν είχε γίνει συζήτηση για τον Θεό. Όταν όμως μεγάλωσα, διαπίστωσα, ότι ήταν αδύνατο να ζει κανένας χωρίς να έχει στην καρδιά του τον Θεό. Μόνη μου είχα κάνει τη διαπίστωση αυτή, χωρίς τη βοήθεια άλλου και χωρίς καμιά κατήχηση». – Για τον πατέρα της λέει: «Πίστευα ότι ο πατέρας μου (Στάλιν) είχε δίκαιο σ' όλα ανεξαιρέτως. Αλλ' αργότερα άρχισα να αμφιβάλω κατά πόσον είχε δίκαιο. Πειθόμωνα ολοένα και περισσότερο για την χωρίς έννοια βαναυσότητά του. Οι θεωρίες και τα δόγματα του μαρξισμού – λενινισμού άρχισαν να ξεφτίζουν και να χάνονται από τα μάτια μου». – Για το καθεστώς τέλος στη Ρωσία είναι δογματική. Λέει τα εξής: «Ολοκληρωτικές ιδεολογίες

Από τις καταστροφές των κουκουλοφόρων στην πόλη μας

δημιουργούν ολοκληρωτικά καθεστώτα, και υπό την έννοια αυτή ο κομμουνισμός δεν διαφέρει καθόλου από τον φασισμό» (Βλ. Αρχιμ. Λεων. Κ. Διαμαντόπουλος, «Η αθεΐα στην εποχή μας», Εκδ. «ο Σωτήρ», Αθήναι 1978).

Αλλά και στην Γερμανία η αθεΐα υπήρξε σκληρή και αδυσώπητη εναντίον της χριστιανικής θρησκείας. Όταν ο Αδόλφος Χίτλερ ανήλθε στην εξουσία και το 1933 έγινε καγκελάριος και το 1934 Πρόεδρος και Αρχηγός (Führer) του τρίτου γερμανικού κράτους (Reich) και αυτοανακηρύχθηκε δικτάτορας, έθεσε σε εφαρμογή το αντιθρησκευτικό του σχέδιο, όπως αυτό διαφαίνεται στο βιβλίο του «Ο αγώνας μου» («Mein Kampf»). Λάτρης της Νιτσεϊκής αθεϊστικής φιλοσοφίας την εισήγαγε ως μάθημα σ' όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Ο Νίτσε, ως γνωστό, πρώτος διακήρυξε τον «θάνατο του Θεού», και στη θέση Του ύψωσε το ενδοκοσμικό είδωλο του «υπερανθρώπου» (του «bermensch»). Ο υπουργός δε Παιδείας Ρόζεμπεργκ εξαπέλυσε φοβερή επίθεση εναντίον του Χριστιανισμού. Στο βιβλίο του «Ο μύθος του εικοστού αιώνα» διακήρυττε ότι ο Χριστιανισμός είναι μύθος και θα πρέπει να εξαφανιστεί από την ζωή του γερμανικού λαού. Κατηγορούσε δε τον Διοκλιτιανό ότι δεν οργάνωσε καλά τον διωγμό του εναντίον των Χριστιανών, ώστε να τους εξαφανίσει από το πρόσωπο της γης (Βλ. Αρχ. Λεων. Διαμαντόπουλος, ό.π. σ.82).

Κι όπως λένε οι ειδικοί αναλυτές: Η Νιτσεϊκή θεωρία του «υπερανθρώπου», η θεωρία της «Άριας» γερμανικής φυλής

και η αρχή του τότε εθνικού ύμνου «Η Γερμανία, η Γερμανία υπεράνω όλων» («Deutschland, Deutschland über alles») φανάτιαν τους γερμανούς και τους έσπρωξαν σε δυναμική αναμέτρηση με όλη σχεδόν την Ευρώπη. Έτσι ξεκίνησε το 1939 με την κατάληψη της Πολωνίας ο Β' παγκόσμιος πόλεμος, σκορπίζοντας παντού τον θάνατο, τη φρίκη και τον τρόμο. Όπου πέρασε δεν άφησε τίποτε όρθιο. Η νεότερη Ιστορία μας πληροφορεί ότι στα εξήχρονια, που διήρκεσε ο πόλεμος αυτός 60.000.000 άνθρωποι κάθε ηλικίας – άχραντες εικόνες του Θεού! – έχασαν τη ζωή τους, είτε στα πεδία των μαχών, είτε στα στρατόπεδα συγκέντρωσης (Νταχάου, Άουσβιτς, Μπούχενβαλτ, Μάουτχάουζεν κ.α.) – αληθινά κολαστήρια φρίκης! –, είτε από τους ανελέητους βομβαρδισμούς, είτε από το ντουφέκισμα και την κρεμάλα. Οι δε υλικές ζημιές υπήρξαν ανυπολόγιστες. Γονάτισαν την οικονομία της Ευρώπης. Πέρασαν δεκαετίες, για να επουλώσει τις πληγές της, να συνέλθει οικονομικά.

Νά, λοιπόν, που οδήγησε την ανθρωπότητα να αφροσύνη ενός παρανοϊκού δικτάτορα, που θέλησε να δοκιμάσει στην πράξη την αθεϊστική φιλοσοφία του Νίτσε, γκρεμίζοντας τον Θεό στις καρδιές των ανθρώπων και υψώνοντας στη θέση Του το ψεύτικο είδωλο του «υπερανθρώπου»!

Αλλά κι εδώ στην Πατρίδα μας τα τελευταία χρόνια κρύα ρεύματα υλισμού – εχιδνικά γεννήματα της αθεΐας, – περνούν πάνω από τη χώρα μας και παγώνουν τις καρδιές των Ελλήνων και μάλιστα των νέων, και καταψύχουν όλα τα χριστιανικά και ελληνοτιπρηπικά αισθήματα. Οι ποικίλοι αθεϊστές, ενώ πριν από χρόνια δρούσαν στον τόπο μας «εν σκοτομίνη», σήμερα λανοάζουν τις ξεπερασμένες αθεϊστικές θεωρίες τους στο φως της ημέρας. Παοχιζούν με κάθε τρόπο να γκρεμίσουν τον Ευαγγελικό Νόμο, που στην Ορθόδοξη Πατρίδα μας ήταν επί αιώνες το θεμέλιο της ατομικής, οικογενειακής, κοινωνικής και εθνικής μας ζωής και την συγκρατούσε από τον εκμαυλισμό και τη σήψη. Στόχος τους να σαρώσουν το ένα μετά το άλλο όλα τα υποστυλώματα της χριστιανικής θρησκείας. Να αποχριστιανίσουν τελείως την ζωή του Έθνους.

Οι προθέσεις των αθεϊστών όλων των κομμάτων είναι φανερές και προκλητικές. Δεν μας ξεγελούν πια. – Τις είδαμε στο θέμα της αναγραφής του θρησκευόμενου στις αστυνομικές ταυτότητες. Υπό την πίεση του εβραϊκού λόμπι της Αμερικής και της «Αρχής προστασίας των προσωπικών δεδομένων», που φαντάζει στον τόπο μας ως υπερκοινοβούλιο, πέταξαν στον κάλαθο των αχρήστων τις δηλώσεις 3.000.000 Ελλήνων, που υπόγραψαν αυτοβούλως για την αναγραφή του θρησκευόμενου. – Τις είδαμε με την αποποινικοποίηση της μοικείας, λες και η μοικεία δεν είναι θανάσιμο αμάρτημα, αποτρόπαιο κακό, που τινάζει την οικογενειακή γαλήνη στον αέρα. Ένα

νομοθέτημα κόντρα στην 6^η εντολή του Δεκαλόγου, που νομοθέτησε ο μέγιστος νομοθέτης Θεός. Οι μοικοί δεν έχουν τώρα ποινικές συνέπειες. – Τις είδαμε με το βιβλίο της Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού, το οποίο δεν είναι γραμμένο, όπως απαιτεί η ιστορική αντικειμενική αλήθεια. Είναι ένα βιβλίο άνευρο θρησκευτικά και εθνικά. Τρόμαξε η Κυβέρνηση να το αποσύρει από τα Δημοτικά Σχολεία. – Τις είδαμε με το «σύμφωνο ελεύθερης διαβίωσης». Ένα σχέδιο νόμου αντιχριστιανικό. Με ένα χαρτί οι δύο αστεφάνωτοι νομιμοποιούν πια την ελεύθερη σχέση τους. Θα έχουμε στο εξής και λεξιαρχική πράξη «συμφώνου». – Τις είδαμε στον «γάμο» των ομοφυλόφιλων, που «τέλεσε» ο «προσδευτικός» δήμαρχος Τήλου, μαγαρίζοντας το νησί του. Ολόκληρο αριστερό κόμμα και βουλευτές από τα άλλα κόμματα έδειξαν με δήλωσή τους τη συμπαράστασή τους προς τον δήμαρχο, όταν η Δικαστική Εξουσία αποφάνθηκε δημόσια ότι ο γάμος αυτός είναι άκυρος, και επέκριναν την Κυβέρνηση, γιατί δεν προχώρησε στην νομιμοποίηση και των γάμων αυτών. – Τις είδαμε στην εγκύκλιο του τέως υπουργού Παιδείας για το μάθημα των Θρησκευτικών στα Γυμνάσια και Λύκεια, το οποίο στην ουσία το καταργούσε, αφού το έκανε προαιρετικό.

Τί άλλο να πούμε; Δεν φτάνει ο χώρος της εφημερίδας να παρουσιάσουμε μία προς μία όλες τις προθέσεις, που έχουν οι αθεϊστές. Αλήθεια, πού το πάνε οι κύριοι αυτοί; Τί κοινωνία θέλουν να αναστήσουν στον τόπο μας για τα παιδιά μας; Κοινωνία Σοδόμων και Γομόρρας; Κοινωνία χαλαστάδων, εμπρηστών, αναρχικών, αθεόφοβων; Να ισχύει στους δρόμους ο νόμος του Κουφοντίνα ή των «ανταρτών πόλεων», που έκαναν την Ουρουγουάη τη δεκαετία του 1960 να τρέμει;

Αδελφοί χριστιανοί! «Στώμεν καλώς»! Μην παραδώσουμε τα άχρατα του Έθνους στους αντίχριστους θεομάχους και εκκλησιομάχους, που θέλουν να μεταβάλουν την Ελλάδα σε άθρησκο Κράτος, χωρίς αναφορά στον Θεό και την Εκκλησία. Πρέπει ο Αρχιεπίσκοπος κ. Ιερώνυμος ν' αφήσει τους ήπιους τόνους. Ν' αστράψει και να βροντήξει. Δεν είναι καιρός για φλογέρα, όταν οι λύκοι είναι έξω από το μαντρί. Πρέπει να συστρατεύσει όλες τις υγιείς δυνάμεις της χώρας, κλήρο και λαό. Να κηρύξει αγώνα αντίστασης για τον Χριστό την πίστη την αγία. Να καταγγείλει με επιστημονική τεκμηρίωση όλα τα αντιχριστιανικά νομοθετήματα, κι αυτά που είναι προς ψήφιση, και να ξεσκεπάσει δημόσια τους θεομάχους και εκκλησιομάχους όλων των κομμάτων, αλλά και τους δημάρχους εκείνους, που ετοιμάζονται να δημιουργήσουν χιτλερικά κρεματόρια στα κοιμητήρια της Πατρίδας μας, προοβάζοντας τους πεφλημένους νεκρούς μας και την παράδοση αιώνων.

Τελειώνοντας λέμε και πάλι: απελευθέρωση, ναι! Αλλ' όχι από την αλήθεια και την ηθική του Ευαγγελίου. Απελευθέρωση από την αλήθεια και την ηθική του Ευαγγελίου θα οδηγήσει το Έθνος μας στην καταστροφή, στον αφανισμό. Θα έχουμε την τύχη των Σοδόμων και της Γομόρρας. «Στώμεν καλώς, στώμεν μετά φόβου»!!!

Γεώργιος Κ. Παπαζέτης
τ. Γυμνασιάρχης Θεολόγος

Η ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΜΑΣ ΤΗΣ 19^{ης} ΜΑΪΟΥ 2009

Ικανοποιητική ήταν κι αυτή τη φορά η προσέλευση αδελφών αιμοδοτών κατά την καθιερωμένη το μήνα Μάιο κάθε έτους εθελοντική αιμοδοσία μας, παρά τις ιώσεις που κυκλοφορούν αυτή την εποχή. Συγκεκριμένα, η α' εξαμηνιαία του έτους 2009 αιμοδοσία των αγωνιζόμενων Χριστιανών, που καθιερώθηκε από το μακαριστό Μητροπολίτη μας κυρό ΘΕΟΛΟΓΟ και συνεχίστηκε για τριακοστή έκτη (36^η) φορά, έλαβε χώρα τη 19^η τρέχοντος μηνός, στο γνωστό πλέον χώρο του καταστήματος «Μακεδονική

Αγορά» (Αιόλου 20, όπου γίνεται η λαϊκή αγορά της Δευτέρας), ο οποίος ευγενώς και αφιλοκεδώς προσφέρεται κάθε φορά από τους αγαπητές ιδιοκτήτες του.

Όσοι δεν μπόρεσαν για διάφορους λόγους να δώσουν αίμα εκείνο το πρωινό, πήγαν το απόγευμα της ίδιας ημέρας στο Τμήμα Αιμοδοσίας του Γενικού Νοσοκομείου Λάρισας και έδωσαν, δηλώνοντας ότι η προσφορά τους είναι για την τράπεζα αίματος των αγωνιζομένων Χριστιανών. Το ίδιο μπορούν να κάνουν

οι αγαπητοί εθελοντές αιμοδότες μας και οποιαδήποτε άλλη μέρα, αρκεί να δηλώνουν στον υπεύθυνο της αιμοδοσίας το λόγο και το σκοπό για τον οποίο προσφέρουν το αίμα τους. Σε όλους τους αγαπητούς αιμοδότες καθώς και τους καθ' οιονδήποτε τρόπο κοπιάσαντες αδελφούς μας, αξίζουν θερμά συγχαρητήρια. Πολλές ευχαριστίες εκφράζουμε για μια ακόμη φορά και στο Προσωπικό του Κλιμακίου Αιμοδοσίας του Γενικού Νοσοκομείου Λάρισας.

ΑΓΩΝΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΗΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΗΣ
ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 145,
ΚΩΔ. ΥΠ. 1603

ΜΑΪΟΣ 2009

Ιδιοκτήτης - Εκδότης - Διευθυντής
Τριαντάφυλλος Ι. Τσιούπουλος

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ

ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γραφεία: Αιόλου 20

& Ασροναυτών

Τ.Κ. 41221 Λάρισσα

Τηλ. & Φαξ: 2410 55-11-13

Εκδίδεται με προαιρετικές

προσφορές

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

www.agonas.org

ΕΤΣΙ ΔΙΚΑΖΟΥΝ ΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Σήμερα δημοσιεύουμε την 6η από τις 14 κατηγορίες που συντάξε ο κατηγορούμενος και δικαστής Ιγνάτιος Λάππας, και την 6η αντίκρουση από τον κατηγορούμενο π. Ευθύμιο Τρικαμηνά

(συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο)

6Η ΑΝΤΙΚΡΟΨΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΗΡΙΟΥ

Επί βαναύσω διαταράξει της θρησκευτικής ειρήνης εκκλησιαστικής συναθροίσεως και της λιτανεύσεως των Αγίων Λειψάνων του Πολιούχου Λαρίσης Αγίου Αχιλλίου και εκθέσει εις ενδεχόμενον κίνδυνον της ζωής των πιστών δια της ηθικής αυτοουργίας και της φυσικής συναυτουργίας δι' ιδιωτικού αεροπλάνου άνωθεν αυτών, δίχα της τηρήσεως των προβλεπομένων υπό της πολιτικής αεροπορίας δια την ασφαλή αεροπλοΐαν μέτρων ως έπραξεν εφέτος την 15^{ην} Μαΐου ε.ε. κατά την Λιτανείαν του Πολιούχου Αγίου Αχιλλίου δι' ιδιωτικού αυτού αεροπλάνου, ομού μετά του Γρηγορίου Γρηγορίου, πετών εις λίαν χαμηλά ύψη, καθ' όλην την διάρκειαν της λιτανείας από της εκκινήσεως αυτής από του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού του Αγίου Αχιλλίου συνοδεύων άνωθεν την λιτανείαν έως της Κεντρικής Πλατείας της πόλεως παρεμποδίζων ούτως και κυρίως δια του θορύβου, την ιεράν τελετήν της Αρτοκλασίας, έχων εγγεγραμμένα εις τα πτερά του αεροπλάνου συνθήματα καθ' ημών του Μητροπολίτου Λαρίσης και ρίπτων από του αεροπλάνου εντύπους προκηρύξεις εις τας οποίας ήσαν αναγεγραμμένα ρητά πατερικά κατά των Αρχιερέων και ιδία εμού προσωπικώς το περιεχόμενον των οποίων πιθανώς ερμηνεύει ως προσιδιάζον εις ημάς και εις τους προσκεκλημένους Αρχιερείς, άπνα τιμωρούνται υπό των Ιερών Κανόνων ΚΕ' των Αγ. Αποστόλων και υπό του κοινού Ποινικού Νόμου.

6Η ΑΝΤΙΚΡΟΨΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΗΡΙΟΥ

6). Δια την σ' κατηγορίαν σας εκθέτω προς ενημέρωσι τα κάτωθι: Κατ' αρχάς στην δι' αέρος διαμαρτυρία μου την 15/5/2004 ημέρα της εορτής του αγ. Αχιλλείου, πετούσα με το υπερελαφρό αεροπλάνο μόνος μου, χωρίς συνοδηγό ή συνεπιβάτη και δεν θα ήθελα να εμπλέκετε άλλους, όταν αποδίδετε τις κατηγορίες σας. Έπειτα διά τον κίνδυνο της ζωής των πιστών, της επικινδύνου πτήσεως κλπ. αυτό είναι έργο της κοσμικής δικαιοσύνης, η οποία ομολογουμένως λειτουργεί πολύ καλύτερα από την εκκλησιαστική, και το αναφέρετε για να δημιουργήσετε εντυπώσεις και να παρουσιάσετε όψιμα προστάτης του λαού, δεικνύοντας ενδιαφέρον για την ζωή του. Θα έπρεπε νομίζω, αν ήταν αληθινό το ενδιαφέρον σας, να το εκδηλώνατε τότε που τα ΜΑΤ ξυλοφόρτωναν με τα κλόπς τους πιστούς, τότε που τους έστελναν στα νοσοκομεία, τότε που τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων τους αποτύπωναν ποδοπατούμενους από αστυνομικούς. Ενθυμείσθε βεβαίως την ασφυκτική ατμόσφαιρα κατά την ενθρόνισή σας, τότε που οι αστυνομικές δυνάμεις διέλυαν τα πλήθη των πιστών με καπνογόνα και δακρυγόνα. Υπάρχει η καταγγελία ότι 148 άτομα ετραυματίστηκαν και νοσηλεύθηκαν στο νοσοκομείο κατά την περιβόητη αυτή ενθρόνισι, η οποία πιστεύω θα λειτουργή

ως εφιάλτης σε σας, κάθε φορά που την ενθυμείσθε, στη μνήμη δε του λαού θα φέρη τις στιγμές των διωγμών από τους ειδωλολάτρες και θα τους προσγειώνη στην σκληρή πραγματικότητα διά το βάθος του ξεπεσμού των σημερινών επισκόπων. Αν όμως όντως, και προκειμένου να μην σας αδικήσω, ενδιαφέρεσθε για τους κινδύνους από τέτοιες εναέριες πτήσεις, θα έπρεπε προ πολλού να είχατε διαμαρτυρηθή για τα πολεμικά F 16 κλπ. τα οποία και αυτά πετούν στην τελική τους για την προσγειώσι πάνω από τον αγ. Αχιλλείο, στο ίδιο περίπου ύψος, από τα οποία στο παρελθόν είχαν δημιουργηθή θανατηφόρα ατυχήματα. Όλα αυτά τα λέγω για να καταδείξω ότι το πρόβλημά σας είναι άλλο και ότι χολωθήκατε κυριολεκτικά διότι έγινε μία διαμαρτυρία, την οποία δεν προβλέψατε, ούτε και μπορούσατε να αποτρέψετε εσείς ή τα αγαπημένα σας ΜΑΤ, προφανώς δε θα εκτεθήκατε σε όλους τους επισήμους και τους συναδέλφους σας επισκόπους, οι οποίοι ίσως θα εξέφρασαν την έντονη δυσφορία τους στο πρόσωπό σας, καθ' όσον τόσα χρόνια μετά την περιβόητη και ανεπανόλητη ενθρόνισή σας στην Λάρισα, δεν καταρωθήσατε να φημίσετε το στόμα του λαού, να τους υποτάξετε κάτω από την μπότα σας, όπως ακριβώς έγινε με τους ιερείς σας. Αυτός κατά την γνώμη μου είναι και ο λόγος που μετά από αυτά τα γεγονότα δραστηριοποιηθήκατε επαρκώς, κινήγοντας εμένα από το εξωκλήσι των Αμπελακίων, κάνοντας μηνύσεις και ζητώντας χρηματική αποζημίωσι από πολλούς Λαρισαίους αγωνιζόμενους κατά του δεσποτισμού, εκβιάσατε τους πατέρες της Ι. Μονής Κοιμηθείου Στομίου να σας μνημονεύσουν, ειδήλαθη θα τους εκδιώκατε από εκεί και τόσα άλλα.

Αυτά τα αποτελέσματα της δεσποτικής σας κυριαρχίας πρέπει να αξιολογηθούν ως θετικά. Ήδη, όπως φαίνεται, ο λαός κουράστηκε να φωνάζη τόσα χρόνια «ανάξιος», χωρίς να «δρώνη το αυτί» των αρμοδίων. Οι χιλιάδες του λαού ο οποίος σας επεφύλαξε αυτή την «θερμή» υποδοχή κατά την ενθρόνισή σας, διαμαρτυρόμενος για την καταπάτησι κάθε ανθρωπίνου δικαιού μέσα στον χώρο της εκκλησίας αραιώσε, απηύδωσε, απέκαμα. Είναι αλήθεια ότι δεν έχουμε σήμερα τον λαό τον οποίο είχε ο αγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος, ο Μ. Αθανάσιος και ο αγ. Μάρκος ο Ευγενικός και αυτό σας εξυπηρετεί και σας ικανοποιεί βαθύτατα. Ο λαός μας σήμερα είναι αποϊμαντος, παραδομένος στα νύχια των Ευρωπαϊών και των σκοτεινών δυνάμεων, οι δε πνευματικοί σας βοηθούν αφάνταστα, επειδή αποπροσανατολίζουν τους πιστούς με το ναρκωτικό της αρρωστημένης υπακοής, με το να τους λένε να μην ασχολούνται με

τα προβλήματα της εκκλησίας, παρά μόνον με τα δικά τους προβλήματα, με το να τους φοβίζουν, ότι αν δεν σάς κάνουν υπακοή θα βρεθούν εκτός εκκλησίας κλπ. Έτσι λοιπόν, όπως βαδίζουν τα πράγματα, αν αντέξετε και κάνετε λίγη υπομονή, θα αποκατασταθή τελικά η ειρήνη στην Λάρισα, μη υπάρχοντων ζωντανών ανθρώπων και εσείς θα καυχάσθε ότι πλέον όλοι σας αποδέχονται και άρα είστε ο κανονικός μητροπολίτης της πόλεως. Επειδή στη δεσποτική σκέψι εντοπίζεται και αυτό το εξωφρενικό και κυριολεκτικά σχιζοφρενικό. Αν κάποιος διαμαρτυρηθή για τις δεσποτικές αυθαιρεσίες, τον βαπτίζετε ως ανάρτη, απειθαρχο, εγωιστή κλπ. και εξαπολύετε όλη την κακία σας επάνω του. Αν πάλι δεν διαμαρτυρηθή για όλα αυτά τα οποία συμβαίνουν σήμερα στην εκκλησία και συμβή κατόπιν εορτής να σας τα εκθέση του

λέγετε με κυνισμό, αποποιούμενοι και εδώ τις ευθύνες σας και φορώνοντάς τες πάνω στον λαό, «καλά τότε που συνέβησαν γιατί δεν διαμαρτυρηθήκατε;». Πρόκειται για αυτήν την δεσποτική άκανθα του εγωισμού, την οποία όπως λέγει ο αγ. Ιω-

άννης της Κλίμακος, όπως και αν την πετάξεις θα σταθή όρθια. Οπότε, ούτως εχόντων των πραγμάτων, εσείς έχετε το πάνω χέρι. Το λέγω αυτό επειδή πολλές φορές έτυχε να ακούσω, συζητώντας με επισκόπους και ιερείς αυτό το «γιατί τότε δεν διαμαρτυρηθήκατε;» και κατάλαβα ότι και αυτό ανήκει στα τεχνάσματα του διαβόλου, να προτρέψουμε δηλαδή εκ των προτέρων σε υπακοή και πειθαρχία, προσευχή και υπομονή και εκ των υστέρων σε διαμαρτυρία, ανυπακοή και ανταρσία.

Θα ήθελα πέραν όλων αυτών να προβληματισθήτε και μάλιστα αν έχετε κάποιες πνευματικές ευαισθησίες και με την εξής σκέψι. Είναι άραγε αρεστό στον αγ. Αχιλλείο, προς τιμήν του οποίου τελείτε τις πανηγύρεις και τις λιτανείες, όλες αυτές οι εξωτερικές και υποκριτικές εκδηλώσεις, τα έξοδα, τα οποία γίνονται από το κεράκι του φτωχού λαού, το «κουβάλημα» δεκάδων Επισκόπων με τις συνοδείες των, τα αριστοκρατικά Λουκούλεια τραπεζώματα και οι Αβραμαϊκές φιλοεξενίες, η ένδυσι σας στα χρυσοποϊκίλα πανάκριβα άμφια και η επίδειξι των πολυτελών σας αυτο κινήτων και ό,τι άλλο συναφές παρακολουθούμε σ' αυτές τις τελετές; Από αυτά έχει ανάγκη αυτός ο λαός σήμερα για να στηριχθή στις πάσης φύσεως επιβουλές του πονηρού, ή να σας ιδή να ζωστήτε το λένπιον του Χριστού, προκειμένου, ως εις τύπον και τόπον Χριστού, να νίψετε τους πόδας των δούλων Του; Έχει ανάγκη ο λαός μας σήμερα να σας βλέπη κατά δεκάδες να περιφέρεσθε στολισμένοι σαν λατέρνες, ή να σας ιδή να ασκήτε πολεμική κατά των αιρέσεων, της

Μασονίας και των σκοτεινών δυνάμεων, της εκκοσμικεύσεως και συμπορεύσεως μετ των πολιτικών και των Ευρωπαϊών; Έχει ανάγκη να ακούη ο λαός στις πανηγύρεις τα πομπώδη κηρύγματά σας, τα οποία κατά το πλείστον αναφέρονται στη δουλική υπακοή στο πρόσωπό σας και τις εμετικές προσφωνήσεις και αντιφωνήσεις, στις οποίες ο ένας «λιβανίζει» τον άλλο εξιστορώντας τις ανύπαρκτες αρετές του, ή να σας ιδή στολισμένους και κοσμημένους με την ταπεινώσι και τις άλλες αρετές, με την ομολογία και το θάρρος να ενσκήψετε στα προβλήματα της εκκλησίας, τα οποία κατά το πλείστον εσείς εδημιουργήσατε, να προστατεύσετε τον λαό από την δυτικοποίησι και το φράγμα και να αποδεχθήτε με τα έργα σας κυρίως και το παράδειγμά σας οδηγού και στηρίγματα και προστάτες, γινόμενοι ανάθεμα εσείς από τον Χριστό, κατά τον μέγα απόστολο Παύλο, (Ρωμ. 9, 3) προκειμένου να σωθούν οι άλλοι; Αν έχει ανάγκη ο αγ. Αχιλλείος από αυτά που πράττετε ή από αυτά τα οποία θα έπρεπε να πράξετε, ας το κρίνει ο λαός του Θεού και όσοι έχουν υγιή συνείδησι. Πάντως είναι αλήθεια ότι αυτό το σημερινό θεατρικό σκηνικό, σας το καταστρέφω εγώ και μερικοί άλλοι αγενείς και απειθαρχοι, οι οποίοι όμως έχουν κάθε δημοκρατικό δικαίωμα να διαμαρτυρηθούν για όλο αυτό το ξεπούλημα της Ορθοδόξου Παραδόσεως, το οποίο γίνεται σήμερα στην εκκλησία. **Πρέπει όμως να ειπώ στο σημείο αυτό ότι η εκ μέρους μου πάσης φύσεως διαμαρτυρία, έχει και τον σκοπό της αποποιήσεως της ευθύνης, λόγω της σιωπής και της δειλίας, σύμφωνα με τους λόγους του προφήτου Ιεζεκιήλ «Και ο σκοπός εάν ιδή την ρομφαίαν ερχομένην και μη σημάνη τη σάλτιγγι, και ο λαός μη φυλάξηται, και ελθούσα η ρομφαία λάβη εξ αυτών ψυχήν, αυτή δια την αυτής ανομίαν ελήφθη, και το αίμα εκ χειρός του σκοπού εκζήτησθ». (Ιεζεκιήλ 33, 6, ίδε και 3,4 και 7,8 στχ. παρόμοια παραδείγματα).** Βλέπετε λοιπόν πόσον αναγκαία είναι η διασάλπισις του κινδύνου, προκειμένου να μη χαθή έστω και μία ψυχή, την οποία σύμφωνα με τα προφητικά λόγια θα ζητήση ο Θεός από τον σκοπό (Επίσκοπο). Άλλο τώρα θέμα είναι που εσείς, όχι μόνον δεν σαλπίζετε για να ξυπνήση και να διαφυλαχθή ο λαός, όχι μόνον τον αποκοιμίζετε με τα υπνωτικά τα οποία ο διάβολος παρέχει, αλλά και εξανίστασθε και διαρρηγνύετε τα ιμάτιά σας σαν άλλοι Καϊάφες, όταν κάποιος άλλοι προσπαθούν να πράξουν αυτό το σωτήριο έργο, επικαλούμενος διατάραξι της γαλήνης και όσα άλλα φαιδρά ισχυρίζεσθε. Διότι όντως σας ενδιαφέρει να υπάρξη η γαλήνη του νεκροταφείου, προκειμένου να βασιλεύετε και να κυριαρχήτε χωρίς να έχετε προβλήματα.

Αρκετά νομίζω αναφέρθηκα σ' αυτήν την παράγραφο του κατηγορητηρίου. Διά δε τα πατερικά ρητά θα ομιλήσω πιο κάτω, επειδή όπως είπα αναμασάτε τα ίδια, προκειμένου να επιμηκύνετε το κατηγορητηριο και να δημιουργήσετε εντυπώσεις.

συνέχεια στο επόμενο

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Θα θέλαμε να γνωρίσουμε στους εν Χριστώ φίλους και αδελφούς μας, όπι οι επιστολές που έρχονται στη διεύθυνση της εφημερίδας μας είναι δεκάδες κάθε μέρινα και τα γραφόμενά τους μας στηρίζουν πνευματικά, ηθικά και υλικά στον δύσκολο και άνιστο αγώνα που διεξάγουμε με το διαπλεκόμενο κατεστημένο. Είναι όμως αδύνατο να δημοσιεύσουμε τα όσα η αγάπη σας μας αποστέλλει.

Θα πρέπει να διπλασιασθεί ο αριθμός των φύλλων της εφημερίδας ή να κυκλοφορεί ανά δεκαπενθήμερο σκέψι η οποία και μας απασχολεί. Μέχρις ότου όμως τεθεί σε εφαρμογή η σκέψι μας αυτή, θα δημοσιεύουμε μέρος των αποσπασμάτων. Τα υπόλοιπα δε, ευρισκόμενα στο αρχείο μας, θα αρχίσουμε να δημοσιεύουμε, Θεού θέλοντος, όταν ξεπεραθούν τα εμπόδια.

Προς τούτο ζητούμε την αγάπη και κατανόησή σας.

Κύριε Τριαντάφυλλε Ι. Τασιόπουλε ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Σήμερα που η Εκκλησία μας τιμά την αεισέβαστον μνήμη του Οσίου Πατρός ημών Αχιλλίου Επισκόπου Λαρίσης ενός εκ των 318 Θεοφόρων Πατέρων της Α' Οικουμενικής Συνόδου της υπό του Μεγάλου Κωνσταντίνου συγκροτηθείσης εν Νικαία το 325 μ.Χ. και κατέδicaσε τον Μέγα Αιρεσιάρχη Άρειο, σκέπτομαι όλους Εοάς του Αγώνα Ιερούς Λαρισαίους Χριστιανούς που επί σειρά ετών δίνετε με θάρρος, ανταρτηρησι και τεράστιο προσωπικό κόστος τον υπέρ της αποκαταστάσεως της κανονικότητας στην τοπική σας Εκκλησία αγώνα.

Εκ βάθους καρδιάς σας συχαίρω για την υπομονή, επιμονή και αντοχή στις πολυάριθμες δυσκολίες που αντιμετωπίζετε και τις οποίες με την βοήθεια του Ανα-

στάντος Κυρίου παρέρχεσθε με απαράμιλλο ήθος και αταλάντευτη πίστη στην τελική σας δικαίωση.

Να είσθε βέβαιοι ότι δεν θα αργήσει να έρθη η ευλογημένη ώρα όπου «θα μιλήσει ο ουρανός» και θα επέλθει η τελική σας δικαίωση προς δόξαν Θεού και της τοπικής σας Εκκλησίας. Μέχρι τότε σας υπόσχομαι ότι διαρκώς θα προσεύχομαι στον Δικαιοκρίτη Κύριο να σας χαρίξει πλουσίως τη χάρη, το έλεος και τους οικτηριούς του, προκειμένου να αντεπεξέλθετε αλώβητοι από τις όποιες δοκιμασίες καθημερινά αντιμετωπίζετε. Σας αποστέλλω ευρώ ως συνδρομή έτους 2009 για την εκδιδομένη μηνιαίως από εοάς μαχητική εφημερίδα «ΑΓΩΝΑΣ».

ΠΑΤΡΑ - Παρασκευή 15/5/2009

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Γ.Σ

ΤΟ “ΒΑΤΟΠΕΔΙ” ΤΗΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

Μυστήριο το κληροδότημα “Κρίκη”

Μια ατέλειωτη σειρά από “ΜΥΣΤΗΡΙΑ” περιβάλλει το παραπάνω κληροδότημα

1. Μυστήριο ο θάνατος της Ιωάννας Κρίκη, διότι, ενώ το πρωί - ανήμερα Χριστουγέννων 25-12-84 - επικοινωνήσε τηλεφωνικά με την αδελφή της και συνεννοήθηκαν να γιορτάσουν μαζί στο σπίτι της, μετά από μία ώρα, περίπου, βρέθηκε να πέφτει από τον τέταρτο όροφο του σπιτιού της στο πεζοδρόμιο τελειώνοντας τη ζωή της.

2. Μυστήριο το ότι στο διαμέρισμά της δεν βρέθηκαν χρήματα ή βιβλιάρια καταθέσεων - ενώ οι συγγενείς της βεβαιώνουν ότι είχε πολλά χρήματα στον προσωπικό της λογαριασμό - καθώς και κοσμήματα από τα πολλά και ακριβά που συνήθως φορούσε.

3. Μυστήριο επίσης ότι παρουσιάζεται ο δικηγόρος της θανούσας - συγχρόνος και δικηγόρος της Μητρόπολης Λάρισας - την 3-4-87 στο Μον. Πρωτοδικείο Αθηνών προσκομίζοντας ιδιόγραφη διαθήκη που συνταχθηκε στις 15-6-82 και δια της οποίας επιθυμούσε όλη η περιουσία της, να περιέλθει στο Ορφανοτροφείο θηλέων Λάρισας μετά το θάνατό της.

4. Μυστήριο και το γεγονός ότι η Μητρόπολη Λάρισας, μέσω του ίδιου δικηγόρου, παρουσιάζει την 27-4-87 στο πιο πάνω Μον. Πρωτοδικείο Αθηνών **δακτυλογραφημένη επιστολή** με ημερομηνία 13-12-84, που φέρονταν να είχε υπογράψει (;) η Ιωάννα Κρίκη, δώδεκα (12) ημέρες πριν το θάνατό της, κάνοντας αποδέκτη της κληρονομιάς το (ανύπαρκτο) Οικοτροφείο - Ορφανοτροφείο της Μητρόπολης Λάρισας, δεδομένου ότι, το μεν οικοτροφείο είχε παύσει σχεδόν να λειτουργεί από το έτος 1975, το δε Ορφανοτροφείο Μητρόπολης Λάρισας δεν υπήρξε ποτέ.

5. Μυστήριο ακόμη ότι: α) η υπογραφή της διαθήκης στη χειρόγραφη διαθήκη της είναι τελείως διαφορετική από την υπογραφή στη δακτυλογραφημένη επιστολή, β) η επιθυμία της στην δακτυλογραφημένη επιστολή είναι τελείως αντίθετη από την πρώτη της επιθυμία, κομμένη και ραμμένη στα συμφέροντα της Μητρόπολης, ώστε να γεννάει εύλογες απορίες.

6. Μυστήριο και το ότι οι δικηγόροι, τόσο των φυσικών κληρονόμων όσο και του Ορφανοτροφείου θηλέων Λάρισας, αφού αρχικά ανέλαβαν την υπόθεση, παραδόξως, στην πορεία παραιτούνται.

7. Μυστήριο, άλλωστε, αποτελεί και το ότι, ενώ ο απλός πολίτης αντιλαμβάνεται παρατυπίες εξόφθαλμες, τα αρμόδια όργανα αδυνατούν να τις αντιληφθούν(!).

8. Μυστήριο δεν είναι ότι, στα δικαστικά δικογραφα αναφέρονται ένα οικοπέδο και ένα αγροτεμάχιο στο Πλαταμώνα, ενώ αυτά στο υποθηκοφυλακείο Κατερίνης είναι τέσσερα (4);

9. Μυστήριο δεν είναι, ενώ ο Οδυσσέας και η Ιωάννα Κρίκη διενήργησαν αγοραπωλησίες αυτές δεν εμφανίζονται πουθενά σε μερίδες υποθηκοφυλακείων;

10. Μυστήριο δεν είναι ότι, σε

όλο τον Πλαταμώνα είναι γνωστή η βίλα Κρίκη όπου μπαινόβγαιναν παπάδες με ... για χρόνια και δεν βρίσκεται πουθενά καταχωρημένη;

11. Μυστήριο δεν είναι ότι η πρωτότυπη δακτυλογραφημένη επιστολή της Ιωάν. Κρίκη βρίσκεται σε κλειδωμένο γραφείο της Ιεράς Συνόδου και μάλιστα του αποβιώσαντος νομικού συμβούλου της Γ. Λιλαίου, χωρίς αυτός ποτέ να εκπροσωπεί κανέναν εκ των διαδίκων; (όπως αυτό αναφέρει η τελευταία απόφαση 4159/08 Πολ. Πρωτ. Αθηνών).

12. Μυστήριο δεν είναι ότι ένα πρωινό ξύπνησε ο Δεσπότης Ιγνατίος Λάππας και ... τούρθε να φτιάξει ένα Ορφανοτροφείο θηλέων (ενώ γνώριζε ότι αυτό δεν ήταν απαραίτητο) και μάλιστα να το ονομάσει “ΚΡΙΚΚΕΙΟΝ” και όχι άλλη ονομασία;

13. Μυστήριο δεν είναι ότι, στον τοπικό τύπο διοχετεύονταν η πληροφορία ότι, το οικοπέδο στο οποίο κτιζονταν η νεόδμητη οικοδομή (Ορφανοτροφείο) ήταν δωρεά Κρίκη, γι’ αυτό πήρε και το όνομά τους; Αυτό όμως δεν είναι αλήθεια, όπως αποδείξαμε σε παλαιότερα δημοσιεύματά μας.

14. Μυστήριο δεν είναι ότι, ενώ στα τοπικά μέσα ενημέρωσης το ονομάζουν “ΚΡΙΚΚΕΙΟ” Ορφανοτροφείο Μητρόπολης Λάρισας, στο περιοδικό “ΤΑΛΑΝΤΟ” που εκδίδει η Μητρόπολη - εκτός του τελευταίου - καθώς και στις εγκυκλίους που στέλνονταν στους Ιερούς Ναούς για δυσκοφία, αναφέρονταν μόνο ως Ορφανοτροφείο Ιεράς Μητρόπολης Λάρισας και Τυρνάβου (χωρίς το Κρίκκειον);

15. Μυστήριο δεν είναι ότι, στην τελευταία απόφαση 4159/08 του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών που δημοσιεύτηκε στις 30/6/08 αναγνωρίζεται ότι **μοναδικός εκ διαθήκης κληρονόμος της Ιωάννας χήρας Οδυσσέως Κρίκη είναι το Ν.Π.Δ.Δ. “5^η Υ.Π.Ε. Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδος”** (το πρώην Ορφανοτροφείο θηλέων Λάρισας) και ότι να υποχρεωθεί η εναγομένη (Μητρόπολη) να αποδώσει τα ως άνω κληρονομιαία ακίνητα - όχι όμως και τα χρήματα;

16. Μυστήριο δεν είναι ότι, μετά από εξάμηνο αφέτου δημοσιεύθηκε η ως άνω απόφαση, διαβάζουμε στις 25/12/08 σε τοπική εφημερίδα: “Το νεόκτιστο κτίριο

που φιλοξενεί τα ορφανά κορίτσια χτίστηκε εξ ολοκλήρου από το ταμείο του προσκυνήματος των Τεμπών. (;) Θα χρηματοδοτείται κυρίως από αυτό και από δωρεές του πιστού λαού, ενώ αποτελεί ένα τεράστιο δείγμα αγάπης του Οδυσσέα και της Ιωάννας Κρίκη, η οποία εκποίησε (;) την περιουσία της γι’ αυτό το σκοπό έτσι ώστε να προικιστούν άπορα κορίτσια του Ορφανοτροφείου Λάρισας όπως αναφέρει στη διαθήκη της και συμπληρωματικά παρακαλεί και αναθέτει το έργο αυτό να το αναλάβει συγκεκριμένα την επιμέλειά του ο Μητροπολίτης της πόλης”;

17. Μυστήριο δεν είναι ακόμη ότι - διαπίστωση που έγινε στις 29/5/09 ημέρα των εγκαίνιων - το οικημά από “ΚΡΙΚΚΕΙΟΝ” Ορφανοτροφείο θηλέων Μητρόπολης Λάρισας μετονομάσθηκε σε “ΚΡΙΚΚΕΙΟΝ ΕΥΑΓΕΣ ΙΔΡΥΜΑ”; Τυχαίο; ή μήπως αποβλέπουν στο να το μετατρέψουν σε άλλου είδους χρήση;

18. Μυστήριο δεν είναι ότι, ενώ οι αρχές της πόλης γνώριζαν για τις παρατυπίες, παρανομίες και εκκρεμότητες που αφορούσαν

συνεχίζεται στην 5 σελίδα

Ο Γιώργος Αλλογοσκάφης υποσέθηκε ότι θα τηρήσει τη σύμβαση που είχε υπογράψει με τον Χριστόδουλο.

Τα 20 υποέργα της Εκκλησίας

- Κέντρο Στάσης Ατόμων Δράμας (προϋπολογισμός 727.833 ευρώ).
- Μουσείο Ποντιακού Ελληνισμού Δράμας (2.000.000 ευρώ).
- Γηροκομείο -Νέα Ιωακείμιο- - Αλεξανδρούπολη (5.718.000 ευρώ).
- Οικοτροφείο Αγ. Στεφάνου - Αλεξανδρούπολη (1.119.672 ευρώ).
- Ανέγερση Παιδιαστικού Πνευματικού Κέντρου Χαλκίδας (2.500.000 ευρώ).
- Μουσείο Μικρασιατικών Εκθεμάτων στον Αγ. Ιωάννη Ρώσο στην Εύβοια (635.000 ευρώ).
- Ανακαίνιση παλαιού ξενοῦ Αγ. Ιωάννου Ρώσου (700.000 ευρώ).
- Αποκατάσταση Ναού Γεντίου Θεοτόκου - Ναύπλιο (300.000 ευρώ).
- Διεξαγωγή δικτύου πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας Θεσσαλίας (ψυχολογική υποστήριξη νέων κ.λπ.) (900.000 ευρώ).
- Εκκλησιαστικό Γηροκομείο Νάξου (300.000 ευρώ).
- Έργα επίσκευών παλαιού συνοδικού μεγάρου Αρχιεπισκοπής Αθηνών (4.300.000 ευρώ).
- Κατασκευή πνευματικού κέντρου Ζ. Πηγής στο Αγρίνιο και παρεκκλήσιο Ορφανοτροφείου -Κ. Απυλός- (1.940.400 ευρώ).
- Ανάπλαση Μ. Ζ. Πηγής Δερβενιοχωρίου (181.012 ευρώ).
- Συνεδριακό και πολιτιστικό κέντρο -Σεντούκι Θεσπλοῦ- (700.000 ευρώ).
- Ορφανοτροφείο θηλέων - συνοικία Ανθεούπολη, Θεσσαλία (750.000 ευρώ).
- Συνεδριακό και Πολιτιστικό Κέντρο -Ερμιονίδα- (2.000.000 ευρώ).
- Παιδικός σταθμός Βόλου (300.000 ευρώ).
- Παιδικός σταθμός Αγκαλιά (500.000 ευρώ).
- Έργα επίσκευών και εξοπλισμού ιδρύματος χρονίως πασχόντων Μητρόπολης Περιοτερίου (2.000.000 ευρώ).
- Βρεφονηπιακοί σταθμοί ανά την Ελλάδα με προτεραιότητα στην περιοχή Αττικής (3.000.000 ευρώ).

ΠΩΣ ΕΣΕΙΣ ΘΑ ΤΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΑΤΕ...;

Το ονόμασαν **ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟ ΘΗΛΕΩΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΑΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ**, για να πάρουν χρήματα από το προσκύνημα Αγίας Παρασκευής Τεμπών.

Το ονόμασαν «**ΚΡΙΚΚΕΙΟΝ**» **ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΑΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ**, να πάρουν την περιουσία του Κρίκη...

Το ονόμασαν **ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟ ΘΗΛΕΩΝ - ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΑΝΘΟΥΠΟΛΗ, ΘΕΣΣΑΛΙΑ**, για να πάρουν χρήματα από πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων (βλέπε δίπλα την ένταξη του και τις υπογραφές).

Το ονόμασαν τελευταία «**ΚΡΙΚΚΕΙΟ**» **ΕΥΑΓΕΣ ΙΔΡΥΜΑ**. Το συμπεράσμα δικό σας και το λόγο έχουν οι αρμόδιοι... στην Αθήνα.

συνέχεια από την 4 σελίδα

την περίπτωση του “Κρίκκειου ορφανοτροφείου”, έσπευσαν να παραστούν στα εγκαίνια;

19. Μυστήριο δεν είναι ότι, ενώ από όλη την Ελλάδα δεκάδες αναγνώστες μας ζητούν να πληροφορηθούν που βρίσκεται αυτή η υπόθεση; Ενώ εδώ στη Λάρισα δεν συγκινήθηκε κανείς αρμόδιος προκειμένου να βγάλει κάποιο συμπέρασμα;

20. Μυστήριο ακόμη δεν είναι και το γεγονός ότι ενώ το οίκημα κτίστηκε για ορφανοτροφείο αποτελούμενο από επτά (7) κοιτώνες, διαθέτει εννέα (9) θέσεις πάρκινγκ. Άραγε τα ορφανά κατέχουν και Ι.Χ. αυτοκίνητα;(!!!)

Πρόβλημα μέγα αποτελούν όλα τα παραπάνω «μυστήρια», που οι πρωταγωνιστές φάσκουν και αντιφάσκουν, αναιρούνται και αυτοαναιρούνται, που σκοπίμως επιφέρουν σύγχυση ώστε να μην κατανοεί ο αναγνώστης τα δημοσιεύματα, τις ανακοινώσεις και τις εγκυκλίους και να αναρωτιέται: πότε λένε αλήθεια και πότε ψέματα. Μάλιστα όταν όλες αυτές οι αθλιότητες πηγάζουν και από τον ιερό χώρο της Εκκλησίας, τότε προκαλούν μεγαλύτερη θλίψη, διότι ο κάθε πιστός διαπιστώνει μια θλιβερή πραγματικότητα που παρουσιάζει τους διοικούντες την Εκκλησία να ενδιαφέρονται για τα χρήματα, κληρονομίες και κτίρια, αδιαφορώντας για την πνευματική οικοδομή των πιστών, που αποτελούν ναό του Αγίου Πνεύματος.

Τέλος, ας ευχηθούμε, ο Πανάγαθος Κύριος, “ο ετάζων νεφρούς και καρδιάς” να δώσει ένα τέλος στα «μυστήρια» αυτά φωτίζοντας εαυτούς και αλλήλους προς δόξαν του αγίου Του ονόματος και προς αποφυγήν κάθε σκανδαλισμού των πιστών, ώστε να βρουν ανάπαυση και οι ψυχές του ζεύγους Κρίκκη.

«Η Πόλις εάλω»

συνέχεια από την 1η σελίδα

ενώ ο Χριστός εντέλλεται «Υμείς ουχ ούτως...».

1) Στις 2-7-74 πραγματοποιήθηκε μία **συλλογική άλωση δώδεκα Μητροπόλεων** από ... ορθόδοξους ιεράρχες (!), που αποτελούσαν τότε την κολοβωμένη Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδας υπό την διοίκηση του μεγαλύτερου μηχανογράφου αρχιεπισκόπου Σεραφείμ Τίκα.

Δώδεκα Μητροπολίτες – ό,τι εκλεκτότερο μπορούσε να παρουσιάσει η Εκκλησία – εξορίζονται και οι εννέα (9) πεθαίνουν μακριά από τα ποιμνιά τους – πλην δύο που αποκαταστάθηκαν προσφέροντες «γην και ύδωρ» και ενός που εξαπατήθηκε.

Με τη βοήθεια των Σ/κών Πρ/ών 3 και 7 της δικτατορίας Ιωαννίδη ισάριθμοι μνηστήρες, «αγιαλομένω ποδι» και χωρίς την παραμικρή τύψη, θρονιάζονται στους θρόνους των εξορισθέντων αγίων Μητροπολιτών, ως «**πατριό και μοιχεπιβάτες**» απαιτώντας από τους απορρανομένους πιστούς τιμή, υπακοή και ... αγάπη και απειλώντας τους με αγωγές στην περίπτωση που δεν συμμορφωθούν (!).

2) Είκοσι (20) χρόνια μετά, απολαμβάνοντας τα «αγαθά» της μεταπολίτευσης, οι διοικούντες την εκκλησία – λάτρεις του δικτατορικού ιδεώδους – αποφεύγουν να αποκαταστήσουν τους αδικώς καρατομηθέντες μητροπολίτες, ενώ παρουσιάθηκε πλήθος ευκαιριών για να επουλώσουν ανώδυνα τα τραύματα που οι ίδιοι προκάλεσαν στο σώμα της Εκκλησίας.

Έτσι στις **28 Μαΐου 1994**, καταλύοντας τους νόμους του κράτους και καταπατώντας τους Ιερούς Κανόνες της Εκκλησίας, **αλώνουν** άλλη μια φορά την πόλη της Λάρισα **χειροτονώντας νέο δεσπότη** – τον Αρχ/τη Ιγνάτιο Λάππα – ζώντος του μακαριστού Θεολόγου και δικαιοθέτου από το ΣτΕ με 32 αποφάσεις.

Έτσι οι «άγιοι, ειρηνοποιοί και εις τύπον και τόπον Χριστού»

δεσποτάδες βάζουν τους πιστούς της Λάρισα σε νέες και οδυνηρές περιπέτειες.

3) Στις 28-7-94 η πόλη μας στρατοκρατείται και 2000 ΜΑΤ και ΕΚΑΜ ενθρονίζουν (!) τον κ. Ιγνάτιο εν μέσω έντονων διαμαρτυριών χιλιάδων Λαρισαίων, οι οποίοι αιμόφυρτοι και δερόμενοι οδηγούνται κατά δεκάδες στο νοσοκομείο. Το όλο περιβάλλον θυμίζει το Νταχάου των Γερμανών και το Γκουαντανάμο των Αμερικανών, διότι από ημέρες η περιοχή γύρω από τον άγιο Αχιλλείο και σε ακτίνα 200 μέτρων, είχε αποκλεισθεί από στρατό και ... σκυλιά.

Και όλα αυτά, αναγνώστη μας, **για έναν παράνομο και αντικανονικό** δεσπότη, ο οποίος και νόμιμος να ήταν, εφόσον ο προς ποιμανση λαός δεν τον ήθελε, όφειλε να φύγει, όπως ο Χριστός συμβούλευε τους μαθητές του να κάνουν.

Συνεπώς δεν επιτρέπεται η πολιτεία, από τη μία να αδιαφορεί για το δίκαιο του λαού και από την άλλη να επιβάλλει δια της βίας την παρουσία ενός δεσπότη παράνομου, μόνο και μόνο γιατί είναι δεσπότης. Ας μη ξεχνάει ότι τα αποπήματα αυτά ο κυρίαρχος λαός δεν τα συγχωρεί, όπως το απέδειξε και στο πρόσφατο παρελθόν. Κυρίως δεν πρέπει να ξεχνάει ότι ο παντεπόπτης Κύριος δεν είναι μόνο μακρόθυμος αλλά προπαπτός είναι δίκαιος και συνεπώς «ου μυκτηρίζεται», δεν ανέχεται να εμπαίζεται από οποιονδήποτε κι αν κινεί παρασκηνιακά τα νήματα της διαπλοκής και αδικίας.

Τέλος, κάθε άλωση των δικαιωμάτων που ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο σαν εικόνα του, καταργεί το θέλημά Του. Φοβερότερες διαστάσεις παίρνει η πράξη όταν καταπατητής είναι ο εκπρόσωπος του Θεού. Γι' αυτούς κυρίως υπενθυμίζομε τα λόγια του Παύλου: «Φοβερόν το εμπεισείν εις χείρας Θεού ζώντος» (Εβρ. 10, 31).

Β.Γ.

ΣΟΥ ΜΙΛΩ, ΜΕ ΑΚΟΥΣ;

Σου μιλάω, με ακούς; Διώκτη μας

Να μου επιτρέψεις μερικές ακόμη σκέψεις για εκείνη την ψήφου σου υπέρ της αθώωσης του Παντελεήμονα και την επιστολή – «συγγνώμη» που ακολούθησε με τις παιδιάστικες δικαιολογίες, με τις οποίες άλλωστε ασχολήθηκα σε δυο προηγούμενες συνέχειες από την παρούσα στήλη.

Αυτά που δήλωσες σ' ένα σημείο ότι «**ουδεμία επιρροή ασκεί η ως άνω απόφασις επί του θέματος**» ήταν «χείρων της πρώτης» ενέργειά σου, φαίνεται τουλάχιστον επιπόλαια και δείχνει σύγχυση μαζί με ειρωνεία. Κι αυτό, γιατί στην «ως άνω απόφαση» στηρίζεται ο Παντελεήμων τα επιχειρήματά του για προσφυγή τόσο στα Ευρωπαϊκά Δικαστήρια όσο και στο Πατριαρχείο!!! Τα βλέπεις; Μην παριστάνεις τον αφελή. Η ψήφος σου, που καθόρισε την πλειοψηφία, δυστυχώς θα έχει συνέπειες σε βάθος χρόνου.

Τελικά, δημιουργήσες μια όζουσα πληγή με την υπόθεση Παντελεήμονα κοντά στις άλλες που σκανδάλισαν κατά καιρούς το ποιμνίο της Εκκλησίας. Τι αντίφαση τραγική; Ψηφίζεις υπέρ της αθώωσης, ζητάς και συγγνώμη ότι έκανες λάθος!!! Οι άλλοι συνάδελφοί σου λένε ότι «ήταν σύμφωνοι με τους Ιερούς κανόνες, ενώ εσύ λες πως είναι λάθος (!) Λες ότι ψηφίζοντας υπάκουσες στον πνευματικό σου και μετά μεγαλοφώνως λες ότι κακώς υπάκουσες. Άρα σε καθοδηγεί λανθασμένα. («Και με το χωροφύλαξ και με το αστυφύλαξ», όπως έλεγε παλιά ο απλός λαός.)

Με αγωνία περιμένω να κοινοποιήσεις και την επιστολή που σου έστειλε ο Παντελεήμονας από τις φυλακές. Γνωρίζει πολλά (!), όπως δήλωσε άλλωστε, και οι κουβέντες του θα είναι ιδιαίτερα καυστικές, για να μην πω υβριστικές... Περιμένω να δω όσα σου έσυρε για την «προδοσία» σου. Όσο κατακωνιασμένο κι αν έχεις το γράμμα του, κάποτε θα βγει στην επιφάνεια, γιατί τίποτε δε μένει κρυφό...

Μετά το σκανδαλισμό απ' τις δικές σου επιπόλαιες ενέργειες σ' αυτό το θέμα, διάβασα και «θέσεις» ενός άλλου αδελφού σου και απδιάσα. «**Έπρεπε ο πρώην Αττικής να κριθεί από τους Ιερούς Κανόνες και όχι να εφαρμοστούν οι νόμοι της Πολιτείας!!!**» Είναι αυτός που πριν από δεκαετίες, όταν άνοιξαν τα σύνορα της Αλβανίας, εθεάθη στα παράλια της Αλβανίας με κοστούμακι και με πούρο τύπου Ροκφέλερ. Είναι εμπαιγμός και ύβρις

των Ιερών Κανόνων να παρουσιάζονται τόσο ελαστικοί και χλιαροί σε σύγκριση με την αυστηρότητα των νόμων του Κράτους!!! Δηλαδή κλοπές, ανωμαλίες, παράνομος πλουτισμός... είναι τίποτε για τους Ιερούς Κανόνες. Δεν είναι βλασφημία αυτή του αισχίστου είδους; Πώς να μη σκανδαλισθεί κανείς με τέτοια προπετή και βλάσφημη ενέργεια;

Η έκπληξη την ημέρα του Αγίου Αχιλλείου ήταν το πανώ για τη γνωστή από το 1984, υπόθεση «Κρίκκη». Κάτι θα ξέρεις και συ γι' αυτό το περίφημο «Ορφανοτροφείο Θηλέων», όπως και πολλοί άλλοι που διετέλεσαν στα Γραφεία της Αρχιεπισκοπής επίδυναστείας Σεραφείμ μέχρι και σήμερα.

Είδα προ ημερών στα εγκαίνια που έκανες, απέφυγες κι εσύ να το ονομάσεις Ορφανοτροφείο της Μητρόπολης, και το λες «Κρίκκειο Ευαγές Ίδρυμα». Υπάρχουν, όμως, και πολλά άλλα αναπάντητα, μετά το δημοσίευμα, για τα οποία ο κόσμος περιμένει εξηγήσεις... Θα έχουμε συνέχεια με το θέμα.

Να επιτρέψεις, διώκτη μας, να εκφράσω μέσα από τη στήλη τα συλλυπητήριά μου για το θάνατο του αδελφού σου. Με την ευκαιρία, μήπως το καλύτερο μνημόσυνο για το προσφιές μας πρόσωπο είναι ν' αγαπίσουμε, να συγχωρήσουμε, να πάψουμε τις εμπαθείς διώξεις, να ταπεινώσουμε τον εγωισμό μας και την αλαζονική αυτοπροβολή μας; Γιατί, όπως γνωρίζουμε, μπρος στο θάνατο, όλα φαίνονται τόσο ανόητα, τόσο μικρά...

Τέλος, θυμάμαι σε εποχές δικτατορίας, πριν σαράντα χρόνια, οι μασόνοι είχαν βγάλει από το κοντάρι της Σημαίας τον Σταυρό και στη θέση του είχαν τοποθετήσει μια... σφαίρα. Ήρθε ο καιρός όμως που το μασονικό σύμβολο εξοστρακίστηκε από τον Σταυρό, όπως είναι μέχρι σήμερα.

Δυστυχώς, όμως, διαπίστωσα πως οι σημαϊούλες που μοιράστηκαν στα παιδιά κατά τη γιορτή λήξης των κατηχητικών της Μητρόπολης, την 25^η Μαρτίου, ήταν κάτι πλαστικές χωρίς Σταυρό αλλά με τη σφαίρα... Φυσικά, κάποιος μασόνος θα ήταν ο χορηγός. Δε θα 'πρεπε όμως ο δεσπότης ή ο πρωτοσύγκελος που τις μοίρασε να 'ναι πιο προσεκτικοί; Εκτός κι αν οι σκοτεινές δυνάμεις διακινούν «αθώα» υλικά με δεσποτικά χέρια (!)

(Υπογράφει την ανωτέρω ανοικτή επιστολή ο ίδιος «επιφανής» αγνωρίζομενος χριστιανός, που κρατάει ψηλά το λάβαρο του αγώνα για μια Εκκλησία με καλούς ποιμένες)

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ; ΜΕ ΠΟΙΟΥΣ;

Ο μεταταχθείς νέος Υπουργός Παιδείας έφθασε στο υπουργείο με το χαρτοφυλάκειό του συμπληρωμένο από άλλο ένα ξεφτισμένο και πεπαλαιωμένο... «όραμα», όπως και οι προκάτοχοί του. Εξήγησε «Διάλογο από μηδενική βάση».

Ασφαλώς, όπως πολλοί εκ των συναδέλφων του, ... Ελλήνων πολιτικών, νομίζει το ίδιο και αυτός ότι, οι Έλληνες είμαστε πλῆθις ή κάτι τέτοιο... Κάλεσε λοιπόν ο νέος υπουργός Παιδείας (αλήθεια ποια εκπαιδευτική εξειδίκευση έχει ο νεαρός αυτός για να αναλάβει να απασφαλίσει την βόμβα των μεγατόνων του υπουργείου παιδείας;) σε «Διαλόγους» όλους τους πολιτικούς, κομματικούς, συνδικαλιστικούς και συλλόγους γονέων, να εισηγηθούν μέτρα «εξυγίανσης» της Παιδείας και αναβαθμίσεώς της από «Οίκον ανοχής» σε «τέμενος ακαδημαϊκής... ενοχής» (!!!)

Όλη αυτή η υποκριτική και ασυνάρτητη φάρσα του «Διαλόγου» μας θύμιζε κάτι, ελαφρώς παραλλαγμένο, που διαβάζαμε προ καιρού: «κάλεσαν, λέει, κάποιους «ευφρείς» αρχαίοι πολίτες, αντί του Ηρακλή να τους απαλλάξει από την κόπρο του Αυγείου, τον ίδιο βρωμερό κάπρο του κοπροστασιού να τον καθαρίσει». Δηλαδή σε απλοελληνικά, καλούμε να πάρουν αποφάσεις για αναβάθμιση της Παιδείας και λύσεις για ανακοπή της διαλυσεώς της, όλους αυτούς που επί χρόνια και χρόνια ασελγούν ως βάρβαροι βιαστές και ανενόχλητοι νεκρόφιλοι επάνω στο πτώμα της; Δηλαδή ζητάμε την συνδρομή των κατεδαφιστών της Παιδείας και όλων αυτών που την υπονομιέουν εκ προγράμματος, να ανακυκλώσουν τις «άσυντες» ακαθαρσίες τους για να προτείνουν λύσεις εξυγιάνσεως;

Στην «Κ.» της 8ης Φεβρ. 2009 με τίτλο «Καθιλωμένοι σε μηδενική βάση», ο Χρ. Γιανναράς γράφει: «Και προδίδοντες τη δεδηλωμένη πλειοψηφία των πολιτών (εννοεί την Κυβέρνηση) καλεί σε διάλογο ποιους; Τις συνδικαλιστικές μαφίες των μειοψηφικών κομμάτων; Καλεί όσα δύστυχα μαθητόδια έχουν στρατωνιστεί στον κομματικό γεννητορισμό του "μαθητικού κινήματος"; Η τους συλλόγους των γονέων, που μπορεί ειλικρινά να ενδιαφέρονται για την παιδεία των παιδιών τους, αλλά δεν διαθέτουν οπωσδήποτε τις εξειδικευμένες γνώσεις για να έχουν υπολογίσιμη γνώμη»; Και συνεχίζει: «Είναι περισσότερο από φανερό ότι, και ο ίδιος πρωθυπουργός ούτε που υποψιάζεται ποιες πολύμοχθες ειδικές σπουδές απαιτεί μια γόνιμη αναμέτρηση... Δεν υποψιάζεται τίποτα από αυτά, γι' αυτό και διόρισε τρεις έως τώρα υπουργούς Παιδείας με κριτήρια που αποτελούν αίνιγμα και σκάνδαλο... Ποια εξειδίκευση και προετοιμασία και ποιο κύρος είχαν οι τρεις προσηλασμένοι... για να ριχτούν στην κάμνη του πυρός την καιομένη;»

Συνεπώς κανένα καλό δεν θα προκύψει από την νέα φάρσα του «Διαλόγου από μηδενική βάση», απλώς θα προστεθεί στην ιστορία της 35ετούς κατεδαφίσεως της παιδείας, άλλο ένα αντρόπιαστο κειμήλιο. «Ατέρμων παιδεία, κανένα αποτέλεσμα» όπως γράφει στην «Εστία»

της 14ης Φεβρ. 2009 ο Τηλέμαχος Μαράτος και συμπεραίνει πολύ παραστατικά και καυστικά: «... τα παιδιά δεν έχουν καμμία διάθεση να κοπιώσουν. Ούτε για να διαβάσουν, αλλά ούτε για να φτάσουν την αποφράδα ημέρα που θα εργασθούν για να βγάλουν το ψωμί τους. Η "ιδεολογία", που τους είναι προσφιλής, τα έχει μετατρέψει σε ανεύθυνα βρέφη, τα οποία το μόνο που γνωρίζουν είναι να ωρύνονται όταν πεινάνε, ενώ η μόνη προσφορά τους στην κοινωνία, είναι τα περιττώματά τους. Καμμία υποχρέωση, μόνο δικαιώματα, από της συλλήψεως μέχρι της ταφής».

Και το συνακόλουθο ερώτημα που θα παραμείνει αναπάντητο είναι: Ποιοί ή ποιοί επιμένουν να καθοδηγούν τους νέους σ' αυτή την «ιδεολογία»; Ποιοί άλλοι απ' αυτούς, που θα καθήσουν στο ίδιο τραπέζι για να ανακυκλώσουν τα ακάθαρτα «άσυντα» τους και να καθιλωθούν την παιδεία για μία άλλη φορά στην οπισθοδρομική της (!!) Ευτυχώς που «δεκάδες χιλιάδες Έλληνες φοιτητές φοιτούν στα καλύτερα πανεπιστήμια της Ευρώπης και της Αμερικής (Σημ. Σ.: εκεί δεν υπάρχει άσυλο, ΣΥΡΙΖΟΝΤΩΝ «κουκουλοφόρων» κακοποιών και «ουτσεκάδων» αλβανών, ούτε Γιαννάκου, Βερέμης, Ρεπούση και Σία), ενώ χιλιάδες είναι εκείνοι που σταδιοδρομούν σε αυτά σε ερευνητικές και καθηγητικές έδρες...».

ΣΤΥΛ. ΛΑΓΟΥΡΟΣ

Η Υπουργική Απόφαση υπ' αριθμ. 21072/12/03 είναι η ιδεολογική μήτρα της «Παγκοσμιοποίησης» από την οποία γεννήθηκαν τα νέα σχολικά εγχειρίδια του Δημοτικού και Γυμνασίου, με πλήρη κακοποίηση και ισοπέδωση σε ό,τι παραδοσιακό, εθνικό και ορθόδοξο έχει να παρουσιάσει η Παιδεία μας.

Την πολιτική αυτή ευθύνη, του ιδεολογικού αναπροσανατολισμού της παιδείας συμμερίστηκε και συνέλαβε και η σημερινή ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων με τη διατήρηση σε ισχύ αυτής της Υπουργικής Απόφασης διανεμόντας τα νέα βιβλία, χωρίς έλεγχο και διόρθωση.

Το βιβλίο Ιστορίας της Στ' τάξης του Δημοτικού για την απαράδεκτη κακοποίηση και διαστρέβλωση των ιστορικών γεγονότων και εξ αιτίας της αρνητικής κριτικής που δέχτηκε και του θορύβου που δημιούργησε κρίθηκε ακατάλληλο και αποσύρθηκε από τα σχολεία.

Αφαιρέθηκε η ομολογιακή ύλη της Ορθόδοξης Χριστιανικής Αγωγής και προστέθηκε οικουμενιστική και θρησκευολογική ύλη για πρώτη φορά στα Σχολικά βιβλία του Δημοτικού.

Ο διαθρησκευτικός και διαχριστιανικός Οικουμενισμός που καταργεί τα σύνορα στις θρησκείες και στις Χριστιανικές ομολογίες, αντίστοιχος προς τον πολιτικό Διεθνισμό που καταργεί τις πατρίδες και τα έθνη, διδάσκει ως αίτημα των καιρών και ως εφαρμογή της εντολής της αγάπης, και παραβλέπονται οι έννοιες της αλήθειας, της αίρεσης και της πλάνης.

Έτσι π.χ. από την ύλη του βιβλίου στις Στ' Δημοτικού αφαιρέθηκαν οι ενότητες: Μάξιμος ο φωτιστής των Ρώσων. Παπουλάκος ο καλός σπορέας. Το σχολείο μας φωτίζει. Η θεία Λειτουργία των Προηγασμένων. Αύγουστος ο μήνας της Παναγίας. Ύμνοι της Εκκλησίας για τα Πάθη και την Ανάσταση. Όλοι προσεύχονται (Θεία Λειτουργία). Ούτε ένας ζητιάνος. Θέλω να γίνω άγιος. Η τάξη γίνεται Χαρούμενη.

Στη θέση τους προστέθηκαν: Εταιρόδοξοι και Αλλόθρησκοι.

Μια πρώτη γνωριμία με τους Ρωμαιοκαθολικούς Χριστιανούς.

Μια πρώτη γνωριμία με τους Ευαγγελικούς Χριστιανούς.

Η λατρεία των Εβραίων στη Συναγωγή το Σάββατο.

Η προσευχή των Μουσουλμάνων στο τζαμί την Παρασκευή.

Πλήρης είναι η αποχριστιάνιση και εξαφάνιση της Θρησκευτικής Αγωγής τόσο στην κρίσιμη και θεμελιακή νηπιακή ηλικία όσο και στις Α' και Β' τάξεις του Δημοτικού Σχολείου, αποσκοπώντας την προτροπή του Ιησού Χριστού «... αφήστε τα παιδιά και μη τα εμποδίζετε να έλθουν σε μένα, διότι σ' αυτά και σε κείνους που μοιάζουν με αυτά στην απλότητα και την αθωότητα, ανήκει η βασιλεία των ουρανών».

Στα σχολικά βιβλία των Γ', Δ', Ε' και Στ' τάξεων επικρατεί η σύγχυση και το ανακάτωμα της ύλης με ίδιο αποτέλεσμα την απόρριψη του κατηχητικού και ομολογιακού χαρακτήρα του μαθήματος και την παρεμπόδιση της προσέγγισης στο σωτηριώδες μήνυμα του Ευαγγελίου και της Εκκλησίας.

Απορρίπτονται και αμφισβητούν τη θεοπνευστία της Αγίας Γραφής τόσο στο βιβλίο της Α' Γυμνασίου για την Παλαιά Διαθήκη, όσο και στο βιβλίο της Β' Γυμνασίου για την Καινή Διαθήκη. Το ίδιο ισχύει και για την ιστορικότητα των θαυμάτων του Χριστού.

Με τέτοιες θέσεις το μάθημα των Θρησκευτικών αυτοαναρείται, αφού αντί να ενισχύει την πίστη των μαθητών και να συμβάλλει στη διαμόρφωση της θρησκευτικής συνείδησης, τα υπονομεύει και τα καταστρέφει.

Όσο για το βιβλίο της Γ' Γυμνασίου, Ιστορία της Εκκλησίας, πρέπει να διευκρινισθεί για ποιους μαθητές έχει γραφεί για Ορθόδοξους ή για Ρωμαιοκαθολικούς και Προτεστάντες; Συντάσσουμε πλέον κοινά σχολικά βιβλία για τους Ευρωπαίους μαθητές; Και γιατί αυτό το κάνουμε μόνο εμείς;

Είναι αναγκαίο σήμερα στις δύσκολες ημέρες που βρίσκεται ο τόπος μας ν' ακούσουμε τον άγιο Κοσμά των Αιτωλών, το καύχημα του Γένους μας και του ανθρωπίνου γένους, μέσα απ' την Ιστορία μας στα χρόνια της σκλαβιάς:

«Μη φοβόσαστε κανένα. Δώστε ό,τι σας

ζητούν. Δώστε χαράτσια, χρήματα, πράγματα. Και το κορμί σας ως το καύσουν, ως το θανατίσουν. Δεν θα δώσετε μόνο, την ψυχή σας να το Χριστό. Απ' εκεί θα βγουν όλα. Και ανοίξετε σχολεία ελληνικά. Να βάλετε όλοι σας, για να σπουδάζουν όλα τα παιδιά, χωρίς να πληρώνουν. Να μάθουν τα παιδιά την ελληνική γλώσσα, για να ξεσκεπάσουν όλα τα μυστήρια της ζωής και της Εκκλησίας μας, που είναι εκεί κρυμμένα».

Έδωσε το είναι του το αγιασμένο στο λαό.

Του έδωσε ο λαός την καρδιά του και τα παιδιά του, για να τα ευλόγησει και να τα μορφώσει.

Βρίσκονται αυτά τα δύο δεμένα, αλληλένδετα:

Ζει ο άγιος Κοσμάς για το λαό. Και ο λαός τούτος όσο ζει, ζει από τη χάρη του αγίου Κοσμά.

Τι σχέση έχουν όλα αυτά με κείνα που μας μαθαίνουν στο σχολείο;

Τι σχέση έχουν οι διοργανωτές της Παιδείας μας με τους γενάρκες του Νέου Ελληνισμού;

Θαυμάζουμε τον πατρο-Κοσμά και λογοκρίνουμε τη διδασκαλία του δεν τον αφήνουμε να πει στα παιδιά την αλήθεια.

Επαινούμε τον Μακρυγιάννη και περιφρονούμε την καρδιά της ζωής του, βγάζοντας τον τρελό και θρησκοκόλλητο.

Και όμως όλα αυτά τα τραγικά που συμβαίνουν, στο χώρο της Παιδείας, ερμηνεύονται αν δούμε, τι λέει πολιτικός μας που έγινε πρωθυπουργός, στη σελίδα 75 του βιβλίου του «Εθνικιστικός Λαϊκισμός ή Ελληνική Πολιτική», Έκδοση 1992:

«Η πολιτική μας είναι να ενισχύσουμε με κάθε τρόπο και μέσο την αδιαφορία απέναντι σε εξελίξεις με ιδεολογικό προσανατολισμό, μια χωρίς απήχηση χριστιανική παράδοση. Να εμπόδισουμε και να αποτρέψουμε με κάθε κόστος την προσήλυση στην ιδέα του Έθνους και τη Χριστιανική παράδοση, που αποδυναμώνει και εγκυμονεί κινδύνους σε μια σύγχρονη παρουσία που πρέπει να έχει η Ελλάδα...» (!!!)

Δηλαδή δημιουργούμε χωρίς απήχηση χριστιανική παράδοση για να έχει η Ελλάδα την παρουσία που πρέπει;

Πού; Στην Ευρώπη; Με τους Ρωμαιοκαθολικούς και Προτεστάντες; Αυτοί έδωσαν παγκοσμίως εξετάσεις και απέτυχαν.

Ο μεγάλος Ρώσος λογοτέχνης Ντοστογιέφσκυ Φ. με το προφητικό του βλέμμα κατανόησε το βάθος του Ρωμαιοκαθολικισμού, είδε και έφριξε και έγραψε:

«Ο ρωμαϊκός καθολικισμός δεν είναι μια Χριστιανισμός. Ο καθολικισμός της Ρώμης είναι πίστη χειρότερη από τον αθεϊσμό. Ο αθεϊσμός κηρύττει το μηδέν, ενώ ο Καθολικισμός προχωρεί ακόμη πιο πέρα. Κηρύττει

ένα διαστρεβλωμένο Χριστό, ένα Χριστό αντίθετο του Χριστού».

Κηρύττει τον Αντίχριστο». Οι Δαιμονισμένοι (Β' 1, VII), και ο Ηλίθιος (Δ' 1, VII).

«Από την Ευρώπη γυρίσαμε πεινασμένοι» γράφει ο Σεφέρης. Πάλι τα παιδιά της Ευρώπης και όλου του κόσμου μένουν πεινασμένα. Και δικαιολογημένα αντιδρούν και θα αντιδρούν ενδώς πάνε να τα ταΐσουν με ψευδαισθήσεις και όπια τεχνιτών παραδείσων.

Και δικαιώνεται η Ορθόδοξη πίστη και Εκκλησία.

Αυτή μας έσωσε όταν ζούσε η Πόλη. Αυτή μας σκέπασε με τη χάρη της όταν έπεσε η Πόλη.

Και σήμερα που όλος ο κόσμος έγινε μια πόλη έστω Βαβυλώνια, αυτή είναι η μόνη κατάλληλη να μας σώσει, αδελφώσει με όλους.

Γ' αυτό μόλις περιφρονήσουμε την Ορθοδοξία (χάνουμε την οργανική μας σχέση μ' αυτήν) παθαίνουμε παραίτησεις, παραπτώματα, χάνουμε τον έλεγχο του εαυτού μας, αυτοκαταστρεφόμαστε.

Πετάμε τα αρχαία από τα σχολεία σαν άχρηστα (και τι θεωρούμε χρισίμο;). Ευτελιζουμε και εκφυλίζουμε το είναι μας, κούτσουρεύοντας χωρίς αιδώ τον νεοελληνικό πολιτισμό και την ιστορία μας με κοντόθωρες ερμηνείες αναπόδεικτων ιδεολογιών.

Τότε πράγματι δεν έχουμε ανάγκη από κανένα εχθρό.

Σήμερα για την αναδιοργάνωση της παιδείας από μηδενική βάση είναι απαραίτητη η έκδοση νέας Υπουργικής Απόφασης στη θέση της 21072α/Γ2 (ΦΕΚ 13 Μαρτίου 2003) από την οποία γεννήθηκαν τα μετέπειτα σχολικά εγχειρίδια των φιλολογικών, ιστορικών, κοινωνιολογικών και θρησκευτικών μαθημάτων του Δημοτικού και Γυμνασίου μέχρι σήμερα. Είναι απαραίτητο να επαναφέρουμε ιδεολογικά τις βάσεις και κατευθύνσεις της μακροχρόνιας και δοκιμασμένης Ορθόδοξης Χριστιανικής Αγωγής και να αφαιρέσουμε κάθε κακόδοξο, αλλόθρησκο και αρετικό από την ύλη της Παλαιάς και Καινής Διαθήκης.

Η Ορθοδοξία είναι η Εκκλησία του Σταυρού και της Ανάστασης. Και το φως αυτό το ανέσπερο, η χαρά η άληκτη που γεννάται εκ του Τάφου, συγκρατεί, συνεχίζει και καλλύνει τα πάντα στην Εκκλησία.

Η Ορθοδοξία ας γίνει ο θεμέλιος λίθος πάνω στον οποίο θα οικοδομηθεί η σύγχρονη ταλαιπωρημένη παιδεία που θα αντέχει στα μανιασμένα κύματα της Νέας Εποχής.

**Βλαχάκης Ευάγγελος
Συνταξιούχος Εκπαιδευτικός**

Βιλαέτι» του θεωρεί το Πολυτεχνείο ο Πρύτανης
• **Αρνείται προκλητικά να εφαρμόσει τους νόμους**
• **Καλύπτει παρανομίες μελών ΔΕΠ και ταραξίες που προκαλούν φθορές**
• **Πρέπει να επέμβει ο Εισαγγελέας**
Εφημ. «Παρόν» (1.2.2009)

ΝΑ ΠΟΙΟΙ ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ

«Εμείς είμαστε μασόνοι!» ΤΟ ΠΑΡΟΝ

είπαν 4 μέλη του Παιδαγωγικού

- Στον πατέρα Γεώργιο Μεταλήτη, που έμεινε άναυδος

Γεώργιος Μεταλήτης

«Εμείς είμαστε μασόνοι», είπαν τέσσερα μέλη του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου στον πατέρα Γεώργιο Μεταλήτη κατά τη διάρκεια της συγγραφής - μαζί με τον καθηγητή Β. Φύλα - του βιβλίου των Θρησκευτικών της Α' Λυκείου. Την αποκάλυψη έκανε ο ίδιος ο πατέρας Μεταλήτης στην Ημερίδα των Θεολόγων στη Λευκίδα πριν από μερικούς μήνες, και καλό θα είναι τώρα που ο νέος υπουργός Παιδείας Άρης Στεφανόπουλος ξεκινάει «από το μηδέν» να το έκοι υπόψη του και να μας πει εάν αποδέχεται να καθορίσουν οι μασόνοι - με αυτήν τους την ιδέα - την ύλη των βιβλίων μας.

Όπως είναι ο π. Γ. Μεταλήτης στο μιλιογκή Τηλεοπτικό, «ένα βασικό μασόνισμα του εκπαιδευτικού έργου είναι το Αναλυτικό Πρόγραμμα που συντάσσονται στα Παιδαγωγικά Ινστιτούτα. Μας δίνουν μετά καλόπαια και λένε σε μας τους συγγραφείς να ριζώσουμε υλικό μέσα στα συγκεκριμένα καλόπαια. Σε μένα λοιπόν και στον κ. Φύλα ανατέθηκε η συγγραφή του βιβλίου της Α' Λυκείου. Έπρεπε να γράφουμε και για τη θέση της Εκκλησίας απέναντι σε άλλα θρησκείματα. Πριν κυκλοφορήσει το βιβλίο οι μασόνοι και οι κληστές μας έκοιαν συγγραφείς. Ζητήσαμε εκάστου από το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο (Π.Ι.). Όταν πήγαμε να τους συναντήσουμε, 4 μέλη του Π.Ι. (η μια ήταν γυναίκα), οι θεολόγοι, μας είπαν ευθαρσώς: «Εμείς είμαστε μασόνοι». Ο πρόεδρος του Π.Ι. ήρθε σε δύσκολη θέση, αλλά ενώ τους είπα «Αυτό με κερρασιέ», γιατί έγραφε με ποιος είμαστε να κάνουμε. Τελικά γράφαμε τις ενότητες αναφέροντας αρχικά τη διδασκαλία των μασόνων και των κληστών και μετά τις συγκεκριμένες της Εκκλησίας για τις ομάδες αυτές. Μετά από δυο-τρία χρόνια, μια μέρα μου τηλεφώνησε ο κ. Φύλας και με ρώτησε αν είδα ότι η νέα ενότητα του βιβλίου της Α' Λυκείου. Το βιβλίο είχε

αλλάξει και έγραφε τελείως διαφορετικά από αυτό που εμείς είχαμε γράψει. Κάποιοι δικαί μας είπαν αλλαγές χωρίς να το ξέρουμε. Τότε ζήτησαμε την απόσυρση του βιβλίου και τη συγγραφή άλλου από άλλους συγγραφείς. Αλλά αυτό δεν έγινε».

Εμείς έχουμε μερικές παρατηρήσεις να κάνουμε:

1. Η ομολογιακή ύλη του Π.Ι. σε τίς μασόνοι φωντάνιζε ξεκάθαρα γιατί τα βιβλία αποχριστιανίζονται. Πώς μπορούμε να δοκούμε τα νέα βιβλία ολοκληρωμένα όταν ξέρουμε με βεβαιότητα ότι ανήκουμε στους υπεύθυνους για το περιεχόμενό τους υπάκουων μασόνων; Άλλωστε και ο π. Γεώργιος διαμνηστέθηκε αν και σήμερα υπάρχουν μασόνοι στο Π.Ι. και θεωρούμε πως το γεγονός αυτό μπορεί να μας εμψυκώσει γιατί το μάθημα των θρησκευτικών πολεμάται.
2. Η ευθύνη για την αλλαγή της ενότητας για τους κληστές ανήκει στο Π.Ι. Θα είχε καλύτερο ενδιαφέρον να μας αποκαλύψουν οι θεολόγοι του Π.Ι. τον συγγραφέα της νέας ενότητας για τους κληστές. Σε κάθε περίπτωση, είναι ανόητο-λογικό και άδικο να αποδίδεται η νέα ενότητα στον π. Γεώργιο και τον κ. Φύλα (που τα ονόματά τους αναφέρονται ως συγγραφείς του βιβλίου), ενώ την έχουν γράψει άλλοι. Επίσης, είναι φρενίς η πληροφορία ότι οι συγγραφείς συμφώνησαν δήθεν για τη νέα ενότητα για τους κληστές. Ούτε ενημερώθηκαν για την αλλαγή, ούτε πολύ περισσότερο συμφώνησαν με αυτήν.
3. Η νέα ενότητα για τους κληστές πρέπει να αποσυρθεί και να επανέλθει η παλαιότερη που είχαν γράψει οι συγγραφείς του βιβλίου. Ας τα γυρίσει αυτό ο κ. Στεφανόπουλος...

ΣΤΟΥΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΙΚΟΥΣ ΔΙΑΛΟΓΟΥΣ»

Η Ομιλία αυτή έγινε στις 21 Μαρτίου 2009 στο Βόλο με αφορμή το βιβλίο «Η Πατερική στάση στους θεολογικούς διαλόγους και ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος» (Σημάτη Παναγιώτη). Ο ομιλητής αρχικά εξήγησε γιατί χαρακτηρίζει τους Διάλογους **Οικουμενιστικούς**. Διότι, ετόνισε, δεν έχει πλέον την πρωτοβουλία για την διεξαγωγή τους ο θεματοφύλακας της Πίστεως, η Μία Ορθόδοξη Εκκλησία, δεν είναι ο Χριστός που καλεί τους ετερόδοξους στην Εκκλησία Του, αλλά αντίθετα, οι αιρετικοί είναι εκείνοι που έχουν την πρωτοβουλία στην οργάνωση των Διαλόγων, οι αιρετικοί ορίζουν τα θέματα, έχουν το χρήμα, κινούν τις διαδικασίες, εξυπηρετούν τις δικές τους σκοπιμότητες και τα σχέδια, επιβάλλουν τη θέλησή τους, αφού εμπιστευόμεθα σε αιρετικούς την προεδρεία των συναντήσεων κατά τους Διάλογους, κι ακόμα, θεωρούμε ειλικρινή το Βατικανό και τους Προτεστάντες, οι οποίοι συνεχώς μας υποτιμούν και μας απατούν. Αυτούς τους αιρετικούς φιλοξενεί στο «κέντρο» της Ορθοδοξίας στο Φανάρι ο Πατριάρχης, και υποδέχεται τιμητικά τον αιρετικό Πάπα ως άλλον Χριστό, απευθύνοντας προς αυτόν το ψαλμικό στίχο που αρμόζει μόνο στο Χριστό: το «ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου».

Έτσι, οι ετερόδοξοι έχουν επιτυχία στο έργο τους: έχουν κατορθώσει να αμβλύνουν τρομακτικά και, ίσως, ανεπίστροφα το ορθόδοξο αισθητήριο του λαού μας.

Η επιστροφή των αιρετικών στην Εκκλησία προϋποθέτει μετάνοια. Ο Πάπας, όμως, που διατηρεί πεισματικά τις αιρετικές του θέσεις και συνεχώς τις αυξάνει (πράξη που αποτελεί κατά τους πατέρες βλασφημία του Αγ. Πνεύματος), όχι μόνο δεν μετανοεί, αλλά θέλει να σύρει και εμάς προοδευτικά πίσω από το δύσμορφο άρμα του Βατικανού, ως κομπάρσους στην ετοιμαζόμενη από την Νέα Τάξη παρέλαση του αντίχριστου.

Και από τη πλευρά του Πατριαρχείου και των οικουμενιζόντων Επισκόπων και λαϊκών, όχι μόνο δεν υπάρχει αντίδραση στα σχέδια και την αμετανοησία του Βατικανού, αλλά αντίθετα βοήθεια, ώστε να παραμείνει στην αίρεση. Έχει ληφθεί πια η απόφαση για Ένωση, ως φαίνεται καθαρά από τις εκατέρωθεν δηλώσεις. Σύμφωνα με αυτή, θα επιτρέπεται στην κάθε πλευρά να παραμένει στα πιστεύω της! Κι ως συμβουλευούν οι Πατέρες το αντίθετο, όπως π.χ. ο Άγιος Μάξιμος που γράφει: «Ου δει ουν αιρετικοί καθ' οιονδήποτε τρόπον, ως αιρετικοί, βοηθῆιν».

Στην συνέχεια παρουσιάστηκαν Πατερικά κείμενα, που

αποδείκνυαν πόσο έχουν απομακρυνθεί οι Θεολ. Διάλογοι, από το πνεύμα του Χριστού. Ήδη, ο απ. Παύλος είχε θέσει τα θεμέλια της μετά των αιρετικών σχέσεως λέγων το «αιρετικόν άνθρωπον μετά πρώτην και δευτέραν νουθεσίαν παραιτού». Και εξηγώντας οι Πατέρες αυτή τη στάση, λέγουν, ότι η παρατεταμένη και άφοβη συναναστροφή με τους αιρετικούς, μολύνει ανεπαίσθητα τους ορθοδόξους, αφού η αίρεση είναι νόσος μολυσματική. Αλλά και ο ευαγγελιστής Ιωάννης είχε πει το: «χαίρειν αυτώ (= στον αιρετικό) μη λέγητε· ο γαρ λέγων αυτώ χαίρειν κοινωνεί τοις έργοις αυτού τοις πονηροίς».

Διάλογος λοιπόν, ναι, αλλά με τις προϋποθέσεις και τις Εντολές του Χριστού και των Αγίων Πατέρων μας.

Στο σημείο αυτό ετονίσθη, ότι χρειάζεται μεγάλη προσοχή, να μη πέσουμε στην παγίδα του φανατισμού ή και της εχθρότητας κατά των αιρετικών. Γιατί, ναι μεν, θεωρούμε ως αυτονόητη για χριστιανούς τη φράση: «μισούμε την αίρεση, αλλ' αγαπάμε τους αιρετικούς», αλλ' η καθημερινή εμπειρία όμως λέει, ότι εμφολωμένοι μέσα μας και στοιχεία αντιπάθειας, πράγμα κατανοητό, αφού η ανεξικακία είναι κατόρθωμα των αγίων.

Στη συνέχεια ο ομιλητής έκανε μια ιστορική αναδρομή στον αντιπατερικό τρόπο με τον οποίο ενεπλάκη η Εκκλησία στους Διαλόγους στις αρχές του 20^{ου} αιώνα. Είπε, πως οι πρώτες αντιδράσεις που έγιναν από Πατριάρχες και Επισκόπους των άλλων Πατριαρχείων, σιγά-σιγά ατόνισαν, λόγω των συχνών και αδιάκριτων επαφών με τους παπικούς, και έτσι, φτάσαμε στην θλιβερή σημερινή πραγματικότητα. Δόθηκαν και μερικά παραδείγματα των ενεργειών των Οικουμενιστών Πατριαρχών. Εντύπωση προκάλεσε η πληροφορία πως, ο ίδιος ο Πατριάρχης Αθηνάγορας, είχε αποκαλύψει σε εβραϊκή Συναγωγή της Νέας Υόρκης, πως: «στην Κέρκυρα, όπου έζησα κάποτε, λειτουργήσα αρκετές φορές ως ραββίνος για τους Εβραίους φίλους μου»!!!

Και ενώ συμβαίνουν όλα αυτά, πολλοί ορθόδοξοι πνευμα-

τικοί συμβουλευούν «να κοιτάμε τη σωτηρία της ψυχής, να κόβουμε τα πάθη και να κάνουμε υπακοή στους ποιμένες μας. Για τα θέματα της πίστεως είναι άλλοι υπεύθυνοι». Αλλά με αυτού του τύπου τις συμβουλές, δεν είναι σύμφωνοι οι Πατέρες, που δια στόματος Ιωσήφ του Βρυέννιου λέγουν: «Πας ο δυνάμενος λέγων την αλήθειαν και μη λέγων κατακριθήσεται υπό του Θεού. Και ταύτα ένθα πίστις εστί το κινδυνευόμενον ... Το γαρ εφησυχάζειν εν τοις τοιούτοις αρνήσεως ίδιον, το δε λέγειν, ομολογίας ειλικρινούς».

Και ο Γεννάδιος Σχολάριος μας προτρέπει: «Τους επισκόπους μών επιτηρείτε ίνα ώσιν Ορθόδοξοι και μη διδάσκουσι δόγματα εναντίον της Ορθόδοξου Πίστεως, μηδέ τοις αιρετικούς, ή τοις απεσχισμένους συλλειτουργώσι».

Ένα τελευταίο που ετονίσθη, είναι η μεγάλη εκτάσεως σύγχυση, ο διαταγμός περί του πρακτέου που παρατηρείται στους σημερινούς πιστούς. Αυτά, βέβαια, συνέβαιναν σε κάθε περίοδο της ζωής της Εκκλησίας, όχι όμως στην ίδια έκταση: όταν, δηλαδή, εμφανιζόταν μια αίρεση, δεν είχαν όλοι οι πιστοί ξεκαθαρισμένη άποψη γι' αυτήν. Πάντα υπήρχαν οι αμφιβολίες, πάντα υπήρχαν εκείνοι που ήθελαν να τα έχουν καλά με όλους. Αλλά πάντα υπήρχαν εκείνοι οι ορθόδοξοι, που δεν περίμεναν να καταδικαστεί επίσημα κάποιος αιρετικός ή κάποια αίρεση και μετά να απομακρυνθούν απ' αυτόν. Μόλις εγίνετο φανερή η αίρεση, οι Ορθόδοξοι πιστοί αντιδρούσαν αμέσως.

Απομακρύνοντο όχι μόνο από τους αιρετικούς, αλλά και από τους φιλοαιρετικούς Επισκόπους και Πατριάρχες. Με τη στάση τους αυτή προκαλούσαν τη σύγκληση Συνόδου, στην οποία οι θεοφώπιστοι άγιοι Πατέρες απεδείκνυαν την πλήνη των αιρετικών, προστρέχοντας στα κείμενα των παλαιότερων Πατέρων και συμβουλευόμενοι ζώντες Αγίους. Κάτι παρόμοιο πρέπει να γίνει και σήμερα. Η ομιλία έκλεισε, με κάποιες συμβουλές του Αγίου Μαξίμου του Ομολογητού, όπως: «Αλλά γρηγορήσωμεν και προσευξώμεθα, μήπως πλέον βαρυνθώσιν αι καρδίαι ημών εν κραιπάλη και μέθη». Κραιπάλη-ερμηνεύει ο άγιος- είναι «ο επί τω λόγω της πίστεως εν καιροίς διωγμών **διαταγμός**».

Προσεχώς «ποιοι και πόσοι υπηρετούν τα αντίχριστα σχέδια της Νέας Εποχής» από την ίδια ομιλία του Λ. Ντετζιτζιζο

ΘΕΟΛΟΓΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΟΝΗΡΕΥΟΜΕΝΩΝ

Στις 20-5-09, στην αίθουσα τελετών του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, οργανώθηκε επιστημονική ημερίδα από Λατινόφρονες καθηγητές, θιασώτες του Οικουμενισμού και εν καιρώ επίσημα μέλη της Παρασυναγωγής του Παπισμού.

Σκοπός της ημερίδας ήταν να πεισθούν οι ακροατές ότι ο Πάπας είναι πολύ καλός άνθρωπος, υποχωρητικός και καταδεκτικός, σε βαθμό να δεχθεί συνομιλίες μαζί μας ακόμη και για το «πρωτείο», το οποίο μέχρι τώρα δεν ανέχονταν να του το αμφισβητούν.

Ομιλητές της πρωινής συνεδρίας:

1. ο καρδινάλιος ΚΑΣΠΕΡ
2. οι φραγκολατίνοι: α) «αρχιεπίσκοπος» Κερκύρας Σπιτέρης β) ο Ουνίτης Δημήτρης Σαλάχας
3. οι Λατινόφρονες: α) Αθανάσιος Βλέτσης (εκ του Μονάχου) β) ο Μάξιμος Βγενόπουλος – διάκος του π/χου Βαρθολομαίου γ) ο Γεώργιος

ΚΑΣΠΕΡ

Διαμαρτυρία στο συνέδριο των Πονηρευομένων στη Θεσσαλονίκη

Μαρτζέλος – υπογραφέας πολλών αιρετικών θέσεων.

Ομιλητές της απογευματινής συνεδρίας:

1. ο κ. Δημ. Τσελεγγίδης – καθηγητής πανεπ/μίου. [Κανονισμός πλήρως το ορθόδοξο πλήρωμα και

καταχειροκροτήθηκε].

2. ο μητροπολίτης Μεσσηνίας Χρυσόστομος Σαββάτος. [Αποδοκίμασθηκε από την αρχή μέχρι το τέλος της ομιλίας για τις οικουμενιστικές και παπικές θέσεις του].

3. ο καθηγητής Πέτρος Βασιλεία-

δης. [Προκλητικός θιασώτης του παραγκωνισμού της θεολογίας των Πατέρων και της προβολής του Πάπα Ρώμης «ως υπερέχων του Σύμπαντος κόσμου»]. Αποδοκίμασθηκε έντονα.

Μετά το διάλειμμα

4. ο κ. Ιωάννης Ζηζιούλας – τιτουλάριος μητρ/της του κ. Βαρθολομαίου. [Αποδοκίμασθηκε έντονα ως ακατάλληλος και επικίνδυνος για την Ορθόδοξη Εκκλησία μας. Διέκοψε την ομιλία του και κατέβηκε από το βήμα].

Συμπέρασμα: Οι αποδοκιμασίες των πιστών Ορθοδόξων στην αποκαλυπτική αυτή ημερίδα, έδειξαν και απέδειξαν ότι ο πιστός λαός αγρυπνεί επί των επάλξεων και δεν δίνει «ΤΑ ΑΠΑ ΤΟΙΣ ΚΥΣΙ». Γνωρίζει δε να διαλύει και να οδηγεί σε αποτυχία προσπάθειες λύκων που επιβουλεύονται την Ορθοδοξία μας όπως συνέβη και την 20-5-09 στη Θεσσαλονίκη.

ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΜΑΣ ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΧΙΛΛΙΟΥ

Στις 14-15 Μαΐου, στον εσπερινό και τη Θ. Λειτουργία της γιορτής του πολιούχου μας Αγίου Αχιλλίου, με τη δυναμική και πολυπληθή συγκέντρωσή μας δώσαμε και πάλι, για μια ακόμη χρονιά το παρόν προς τιμήν του Αγίου. Η κορυφαία μας αυτή εκδήλωση, τόσο το απόγευμα της παραμονής, όσο και το πρωί της κυρίας ημέρας, είχε ξεχωριστή επιτυχία η δε προσέλευση των αδελφών ήταν χαρακτηριστικά πολυπληθέστερη φέτος, κατά κοινή ομολογία.

Η διαμαρτυρία μας, όπως συμβαίνει τα τελευταία χρόνια, ήταν σιωπηλή, λόγω των απαντών μεθοδευμένων αγωγών του κ. Ιγνατίου, περί δήθεν προσβολής της προσωπικότητάς του και άλλων ανύπαρκτων και κατασκευασμένων κατηγοριών οι οποίες, όλως παραδόξως, τελικά καταλήγουν σε άδικες και ύποπτες αποφάσεις των δικαστηρίων, καταδικάζοντας αθώους και νομοταγείς πολίτες. Ο Θεός όμως δεν ευλογεί τέτοιες μεθοδείες και κάποτε «θα πέσει βαρύ το χέρι Του».

Έτσι λοιπόν, κι αυτή τη φορά, περιοριστήκαμε μόνο στην ανάρτηση πανώ κυρίως αντιοικουμενιστικού περιεχομένου και καθάρσεως. Είχαμε επίσης κι ένα καινούργιο πανώ, που αναφέρονταν στις τελευταίες αποκαλύψεις της εφημερίδας μας, για **τη μεγάλη απάτη**, γύρω από το κληροδοτήμα της Ιωάννας Κρίκκη, που χρονολογείται και εκκρεμεί στα δικαστήρια από το 1984!!! Επειδή δε τα ερωτηματικά γύρω από τη **βρώμικη** αυτή υπόθεση είναι πολλά και αναπάντητα, ρωτούσαμε: «**ΤΕΛΙΚΑ ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ ΚΡΙΚΚΗΣ; ΜΗΠΩΣ ΕΧΕΙ ΤΟ ΛΟΓΟ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ;**» (φωτό) Μ' αυτό το πανώ δεν θίγαμε κανένα, απλά υποβάλαμε ερωτήσεις. Εξ άλλου η εν λόγω υπόθεση εκκρεμεί ακόμη στα δικαστήρια!!! Προς τι λοιπόν η ανησυχία ωρισμένων μεγάλων μέσα στο ναό για το υπ' όψη πανώ; Αυτά τα λέμε γιατί ήρθε επανειλημμένα ο κ. Αστυνομικός... και μας παρακάλεσε να κατεβάσουμε το υπ' όψη πανώ μεταφέροντας, όπως μας είπε, εντολές «άνωθεν»!!! Φυσικά το πανώ δεν κατέβηκε δεδομένου ότι δεν είχε κάτι το ποινικώς κολάσιμο. Εμείς απλά ρωτούσαμε.

Αξίζει επίσης να σχολιάσουμε, ολοκληρώνοντας το ρεπορτάζ μας, ότι φέτος η συμμετοχή δεσποτάδων ήταν πολύ φτωχή (γιατί άραγε;). Άλλες χρονιές, πριν τη γιορτή, τουλάχιστον για 10 μέρες, βλέπαμε στον τοπικό τύπο, διαφημίσεις και «τυμπανοκρουσίες» για «μαζική» συμμετοχή δεσποτάδων, φέτος «σιγή ιχθύος». Αλλά κι εκείνο το δελτίο τύπου που δόθηκε φέτος στις εφημερίδες αναφορικά με τα ονόματα των συμμετασχόντων ιεραρχών, τόσο στον εσπερινό όσο και στην κυρίως γιορτή, ήταν ψεύτικο γιατί περιείχε ονόματα δύο (2) δεσποτάδων που δεν φάνηκαν πουθενά!!! Τελικά, για την ιστορία αναφέρουμε, ότι όλοι-όλοι ήταν

οκτώ (8),

οι πέντε (5) της ιεραρχίας, εκ των οποίων οι δύο (2) νεόφυτοι, πιθανώς σε «διατεταγμένη υπηρεσία».

Τέλος, να δηλώσουμε και πάλι, για μια ακόμη φορά, ότι θα συνεχίσουμε τις διαμαρτυρίες μας και τις συγκεντρώσεις, φυσικά μέσα στα πλαίσια της νομιμότητας, (Σύνταγμα – Ιεροί Κανόνες), έως ότου καταλάβουν οι υπεύθυνοι, εκκλησιαστικοί και πολιτικοί, ότι πρέπει να δώσουν λύση στο χρονίζον τοπικό εκκλησιαστικό πρόβλημα.

ΙΕΡΟ ΜΗΜΟΣΥΝΟ

Το Σάββατο 23 Μαΐου 2009, στην Ιερά Μονή Αγίου Δημητρίου και Κοιμήσεως της Θεοτόκου Στομίου, τελέσθηκε το τριετές μνημόσυνο, του μακαριστού γέροντος π. Αθανασίου Μυτιληναίου, του ακάματου και προσφιούς αυτού εργάτου του Ευαγγελίου του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Όπως σε όλους μας είναι γνωστό, δύο θέματα απασχολούσαν τον άγιο γέροντα και για τα οποία εργάστηκε με όλη τη δύναμη της ψυχής του, μέχρι τις τελευταίες στιγμές της ζωής του: **η ορθή πίστη** στον άγιο Τριαδικό Θεό και **η καθαρότητα του βίου**.

Και τα δύο υπηρέτησε με συνέπεια, γενόμενος ο ίδιος ζωντανό παράδειγμα προς μίμηση, βιώνοντας στην καθημερινή του ζωή τον Ευαγγελικό λόγο και ορθοτομώντας τον με τα αμέτρητα, βαθυστόχαστα κηρύγματά του, έτσι ώστε να θαυμάζεται και από ειδικούς περί την θεολογία και σε απορία ευρισκόμενοι, να διερωτώνται πώς, μη έχοντας ο ίδιος πανεπιστημιακούς τίτλους (Θεολογίας, Νομικής, Φιλολογίας κ.ά.) ανέπτυξε τον ευαγγελικό λόγο με τόσο ευρυστάθεια. Η **καθαρότητα της ζωής του** ειλικυσε τη χάρη του Θεού και πνευματοφορούμενος, έλαμπε ολόκληρος, εσωτερικά και εξωτερικά

γενόμενος δοχείον της χάριτος.

Αυτή υπήρξε η αιτία της κατά Θεόν επιτυχίας του, ώστε να αναγνωρισθεί, έστω και ενδόμυχα, ακόμη και από εκείνους που από φθόνο του προέβαλαν εμπόδια.

Προ του τέλους της Θείας Λειτουργίας, τελέσθηκε το μνημόσυνο από τους πατέρες της μονής αλλά και από πολλούς άλλους ιερείς. Ακολούθησε ομιλία του γέροντα π. Πολυκάρπου, ο οποίος αναφέρθηκε και στο

Ο τάφος του γέροντος π. Αθανασίου

πρόσωπο του μακαριστού π. Αθανασίου και μάλιστα σε προσωπικές στιγμές της ζωής του που αποδεικνύουν το πνευματικό και πατερικό του βάθος. Αθρόα υπήρξε και η προσέλευση των πιστών απ' όλη την Ελλάδα, οι οποίοι συγκινημένοι προσεχύθησαν για την ανάπαυση της ψυχής του και για τις μεσιτείες του προς τον Πανάγαθο Θεό για όλους εμάς που τόσο τον αγαπήσαμε.

Τέλος, προσφέρθηκαν κόλλυβα, καφές και τα σχετικά και αποχωρώντας προσκυνήσαμε τον τάφο του εξαιτώντας τις ευλογίες του.

✠ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΣΑΚΚΑΣ

ΣΥΝΤΟΜΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

Την 28^η Μαρτίου 2009 κοιμήθηκε εν Κυρίω ο αξιαγάπητος εν Χριστώ αδελφός Παναγιώτης Γ. Σακκάς, αφήνοντας πίσω του τη σύζυγό του Βασιλική, τον υιό του Γεώργιο και τρία εγγόνια, τη Σύλβια, τον Παναγιώτη και τον Ανδρέα.

Ο Παναγιώτης γεννήθηκε το έτος 1923 στο χωριό Παλαιοχώριο του Νομού Καρδίτσας από γονείς γεωργούς, κολίγες τότε του τοιφιλικά της περιοχής, Χριστάκη Ζωγράφου. Τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο του χωριού του και το έτος 1938 εγκαταστάθηκε στα Τρίκαλα για την εκμάθηση της τέχνης του σιδηρουργού-καροποιού. Αργότερα, για την καλύτερη εκμάθηση της ως άνω τέχνης, εγκαταστάθηκε στη Λάρισα από την οποία απεχώρησε περί το τέλος του έτους 1940 μετά το σφοδρό βομβαρδισμό της Λάρισας από την ιταλική πολεμική αεροπορία κατά τη διάρκεια του ελληνο-ιταλικού πολέμου. Έτσι επανήλθε στο χωριό του όπου άρχισε την εξάσκηση του επαγγέλματός του, την οποία συνέχισε μέχρι τις αρχές του 1947. Τότε κατατάχθηκε εθελοντικός στην Ελληνική Χωροφυλακή, για να υπηρετήσει την οφειλόμενη στρατιωτική του θητεία.

Κατά τη διάρκεια της θητείας του, εν μέσω επικρατούσας τότε εμφυλιακής πολεμικής σύρραξης, έλαβε μέρος σε πολλές πολεμικές επιχειρήσεις καταστολής της ανταρσίας στις περιοχές του Βόλου, του όρους Πηλίου και της Φθιώτιδας αρχικώς και της κεντρικής Πελοποννήσου αργότερα.

Κατά τον Αύγουστο του 1948 υπηρετούσε στη φρουρά της Δημητοάνας, όταν η πόλη

αυτή δέχθηκε σφοδρή επίθεση από τις ανταρτικές δυνάμεις. Το Τμήμα, στο οποίο ανήκε κατά τη διάρκεια της επιθέσεως και υπεράσπιζε ένα τομέα της άμυνας, αντιστάθηκε σθεναρώς με αποτέλεσμα να φονευθούν όλοι σχεδόν οι άνδρες του και να διασωθούν μόνον ένας συνάδελφος του και ο Παναγιώτης με σοβαρά τραύματα. Για τη θυσία του αυτή η Πολιτεία του απένειμε Μετάλλιο ανδραγαθίας, πολεμική αναπηρική σύνταξη και μια άδεια λειτουργίας ενός αναπηρικού Περιπτέρου. Μετά την αποστρατεία του εγκαταστάθηκε στη Λάρισα και ολίγον αργότερα νυμφεύθηκε τη μετέπειτα σύζυγό του Βασιλική, θυγατέρα Στεφάνου Καλλέα.

Υπήρξε ιδρυτικό μέλος του Χριστιανικού Ορθόδοξου Συλλόγου «Ο Σάπφειρος» και ως μέλος αυτού έλαβε ενεργό μέρος στις δραστηριότητες του συλλόγου. Υπήρξε ένθερμος υποστηρικτής του δυναμικού και θαρραλέου Ιεροκήρυκα, μετέπειτα Επισκόπου Φλωρίνης, π. Αυγουστίνου Καντιώτη, τις χριστιανικές εντολές και το παράδειγμα του οποίου προσπαθούσε να εφαρμόσει με ακρίβεια στην καθημερινή του ζωή και σε όλες τις εν γένει δραστηριότητές του.

Τον Παναγιώτη χαρακτήριζε η βαθιά χριστιανική πίστη, η αγάπη προς την Πατρίδα και τα Ελληνοχριστιανικά ιδεώδη, η πραότητα του χαρακτήρα του, παράλληλα με το αγωνιστικό φρόνημα. Ιδιαίτερο χάρισμά του ήταν η φιλανθρωπία.

Από του έτους 1950 καθιέρωσε ένα ετήσιο χρηματικό βραβείο για τον καλύτερο μαθητή του Δημοτικού Σχολείου του Παλαιοχωρίου και το έτος 1998 δίδετο ένα σημαντικό χρηματικό ποσό για την κατασκευή ενός νέου και υπέροχου κωδωνοστασίου στη δεύτερη Εκκλησία του χωριού του, τον Ι. Ν. Αγίου Δημητρίου.

Ως νέος υπήρξε εξαίρετος υιός και αδελφός, στη συνέχεια άριστος ως οικογενειάρχης, έντιμος και ειλικρινής ως επαγγελματίας και γενικότερα ως άνθρωπος.

Κλείνοντας θα ήταν παράλειψη αν δεν αναφέραμε ότι υπήρξε ένθερμος συμπαροστάτης του μακαριστού Μητροπολίτη μας κυρού ΘΕΟΛΟΓΟΥ, αγωνιζόμενος μέχρι τελευταίας του πνοής, μετά των λοιπών αδελφών Χριστιανών, για την αποκατάσταση της Κανονικής Τάξης στην τοπική μας Εκκλησία. Μάλιστα, σύρθηκε κι αυτός άδικως στα δικαστήρια, όπως και πολλοί άλλοι Χριστιανοί γι' αυτήν την ομολογία.

